

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/306 z dnia 18 grudnia 2017 r. ustanawiające specyfikacje na potrzeby wykonywania obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza i gładzicy w połowach na Morzu Bałtyckim 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/307 z dnia 28 lutego 2018 r. rozszerzające specjalne gwarancje dotyczące *Salmonella* spp. określone w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady na mięso uzyskane z brojlerów (*Gallus gallus*) przeznaczone dla Danii ⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/308 z dnia 1 marca 2018 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do formatów, szablonów i definicji na potrzeby identyfikowania i przekazywania informacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu informowania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/309 z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej propineb, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 16
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/310 z dnia 1 marca 2018 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 2 marca 2018 r. 19

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/311 z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej Umowy 23
- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/312 z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii 39
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/313 z dnia 28 lutego 2018 r. zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1149)⁽¹⁾ 40
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/314 z dnia 1 marca 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1401)⁽¹⁾ 44

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Rady Współpracy UE–Armenia nr 1/2017 z dnia 20 listopada 2017 r. w sprawie priorytetów partnerstwa UE–Armenia [2018/315] 51

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/697 z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji (EBC/2017/9) (Dz.U. L 101 z 13.4.2017) 56
- ★ Sprostowanie do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/2249 z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (EBC/2016/34) (Dz.U. L 347 z 20.12.2016) 57
- ★ Sprostowanie do decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/2081 z dnia 10 października 2017 r. zmieniającej decyzję EBC/2007/7 w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET2-ECB (EBC/2017/30) (Dz.U. L 295 z 14.11.2017) 57
- ★ Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2379 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania Kanady dotyczącego typowego poziomu emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE (Dz.U. L 337 z 19.12.2017) 57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/306

z dnia 18 grudnia 2017 r.

ustanawiające specyfikacje na potrzeby wykonywania obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza i gładzicy w połowach na Morzu Bałtyckim

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 ⁽¹⁾, w szczególności art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ ma na celu stopniowe eliminowanie odrzutów we wszystkich unijnych połowach poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w przypadku połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku ma zastosowanie do połowów śledzia i szprota oraz podczas połowów do celów przemysłowych w Morzu Bałtyckim od dnia 1 stycznia 2015 r.
- (3) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do połowów w Morzu Bałtyckim innych niż podlegające przepisom art. 15 ust. 1 lit. a) tegoż rozporządzenia obowiązek wyładunku powinien zatem mieć zastosowanie do połowów dorsza najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r. i do połowów gładzicy najpóźniej od dnia 1 stycznia 2017 r. Dorsza uznaje się za gatunek określający niektóre połowy na Morzu Bałtyckim. Gładzica jest poławiana głównie jako przyłów w niektórych połowach dorsza. Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku ma zatem zastosowanie do połowów dorsza od dnia 1 stycznia 2015 r. i do połowów gładzicy od dnia 1 stycznia 2017 r.
- (4) Art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że w przypadku braku wieloletniego planu w odniesieniu do danych połowów Komisja może przyjąć plan w zakresie odrzutów określający szczegóły wykonywania obowiązku wyładunku na zasadzie tymczasowości.
- (5) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1396/2014 ⁽³⁾ ustanowiono pierwszy plan w zakresie odrzutów obejmujący stada dorsza, śledzia, szprota, łososa i gładzicy w Morzu Bałtyckim. Plan w zakresie odrzutów obejmuje m.in. wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza i łososa ze względu na wysokie wskaźniki przeżycia w przypadku tych gatunków, jak określono w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1396/2014 przestaje obowiązywać z dniem 31 grudnia 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1396/2014 z dnia 20 października 2014 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów na Morzu Bałtyckim (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 40).

- (6) Rozporządzeniem (UE) 2016/1139 ustanowiono wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada. Wieloletni plan zawiera również przepisy mające zastosowanie do stada gładzicy. Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1139 upoważnia Komisję do przyjęcia w drodze aktów delegowanych przepisów związanych z wykonywaniem obowiązku wyładunku na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (7) Dania, Niemcy, Estonia, Łotwa, Litwa, Polska, Finlandia i Szwecja mają bezpośredni interes w zarządzaniu połowami w regionie Morza Bałtyckiego. W dniu 31 maja 2017 r. wymienione państwa członkowskie, po przeprowadzeniu konsultacji z Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Morza Bałtyckiego i uzyskaniu wkładu naukowego od odpowiednich organów naukowych, przedstawiły Komisji wspólną rekomendację ⁽¹⁾.
- (8) We wspólnej rekomendacji zaproponowano, aby wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza i gładzicy, złowionych za pomocą sieci pułapkowych, koszy lub wężerzy, żaków i niewodów stawnych, a także minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony dla dorsza, określony w rozporządzeniu (UE) nr 1396/2014, były nadal stosowane po dniu 31 grudnia 2017 r.
- (9) Wspólna rekomendacja jest oparta na dowodach naukowych wskazujących na wysoką przeżywalność, przedstawionych przez forum ds. rybołówstwa na Morzu Bałtyckim (BALTFISH) i zweryfikowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF).
- (10) STECF stwierdził, że w przypadku gładzicy przydatne byłoby dokonanie oceny reprezentatywności i jakości uzyskanych szacunków przeżywalności odrzutów. STECF stwierdził jednak, że ze względu na fakt, iż narzędzia te funkcjonują na zasadzie statycznego uwięzienia ryby wewnątrz sieci, w przeciwieństwie do oplątania lub złapania na hak, uzasadnione wydaje się założenie, że śmiertelność w przypadku tych narzędzi będzie niska.
- (11) Środki zawarte we wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i dlatego zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy je zawrzeć w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Zgodnie z art. 15 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i art. 7 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/1139 można ustalić minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony w celu zapewnienia ochrony młodych organizmów morskich. Minimalny rozmiar 35 cm dla dorsza, wprowadzony rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1396/2014, powinien nadal mieć zastosowanie z uwagi na fakt, iż STECF stwierdził możliwość istnienia ważnych biologicznych powodów ustalenia go na tej wysokości.
- (13) W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 nie ustanowiono ograniczenia czasowego dla stosowania wyłączenia z obowiązku wyładunku z uwagi na przeżywalność. Należy jednak zapewnić, aby wpływ takiego wyłączenia był regularnie poddawany przeglądowi na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych. W przypadku nowych dowodów należy odpowiednio zmienić przedmiotowe wyłączenie.
- (14) Zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 Komisji powierzono, na okres pięciu lat od dnia 20 lipca 2016 r., uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących obowiązku wyładunku. Należy zatem dokonać przeglądu wpływu wyłączeń z uwagi na przeżywalność z obowiązku wyładunku w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (15) Ponieważ rozporządzenie delegowane (UE) nr 1396/2014 wygasa z dniem 31 grudnia 2017 r., niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2018 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejszym rozporządzeniem określa się szczegóły dotyczące wykonywania obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza i gładzicy złowionych w ramach połowów śledzia, szprota i dorsza w Morzu Bałtyckim.

⁽¹⁾ „Wspólna rekomendacja grupy wysokiego szczebla BALTFISH na temat zarysu planu w zakresie odrzutów na Morzu Bałtyckim” przekazana w dniu 31 maja 2017 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następującą definicję:

„Morze Bałtyckie” oznacza rejony ICES IIIb, IIIc oraz IIId, jak określono w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do dorsza i gładzicy złowionych za pomocą sieci pułapkowych, koszy lub wężerzy, żaków i niewodów stawnych w ramach połowów śledzia, szprota i dorsza.
2. Okazy tych gatunków złowione bez dostępnej kwoty połowowej lub ryby poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony w okolicznościach, o których mowa w ust. 1, należy uwolnić z powrotem do morza.

Artykuł 4

Minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony dla dorsza w Morzu Bałtyckim wynosi 35 cm.

Artykuł 5

Przepisy końcowe

1. Do dnia 1 marca 2019 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedłożą Komisji informacje pozwalające ocenić reprezentatywność i jakość uzyskanych szacunków przeżywalności gładzicy złowionych za pomocą sieci pułapkowych, koszy lub wężerzy, żaków i niewodów stawnych.
2. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) oceni dane, o których mowa w ust. 1, najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 6

Przegląd wyłączenia z uwagi na przeżywalność

Na podstawie opinii STECF Komisja oceni wpływ wyłączenia z uwagi na przeżywalność na odnośne stada i połowy eksploatujące te stada w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/307**z dnia 28 lutego 2018 r.****rozszerzające specjalne gwarancje dotyczące *Salmonella* spp. określone w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady na mięso uzyskane z brojlerów (*Gallus gallus*) przeznaczone dla Danii****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 ustanowiono szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego obowiązujące podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze, w tym specjalne gwarancje w odniesieniu do niektórych rodzajów żywności pochodzenia zwierzęcego przeznaczonej na rynek fiński i szwedzki. W związku z powyższym podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze, które zamierzają wprowadzić do obrotu w tych państwach członkowskich mięso określonych zwierząt, muszą przestrzegać pewnych zasad w odniesieniu do salmonelli. Ponadto przesyłkom takiego mięsa musi towarzyszyć dokument handlowy zawierający oświadczenie, że przeprowadzono test mikrobiologiczny z wynikiem ujemnym, zgodnie z przepisami Unii.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1688/2005 ⁽²⁾ określono ponadto wspomniane specjalne gwarancje, ustanawiając przepisy dotyczące pobierania próbek z takiego mięsa oraz mikrobiologicznych metod badania tych próbek. We wspomnianym rozporządzeniu określono również dokument handlowy, który musi towarzyszyć przesyłkom mięsa.
- (3) W dniu 5 października 2007 r. duński urząd ds. weterynarii i żywności przekazał Komisji wniosek o zezwolenie na specjalne gwarancje dla Danii dotyczące salmonelli w mięsie uzyskanym z brojlerów (*Gallus gallus*) dla całego terytorium Danii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004. Wniosek zawiera opis duńskiego programu kontroli salmonelli w odniesieniu do mięsa uzyskanego z brojlerów (*Gallus gallus*).
- (4) Na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2008 r. Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt uzgodnił treść dokumentu roboczego służb Komisji zatytułowanego „Guidance document on the minimum requirements for *Salmonella* control programmes to be recognised equivalent to those approved for Sweden and Finland in respect of meat and eggs of *Gallus gallus*” ⁽³⁾ (Wytyczne w sprawie minimalnych wymogów koniecznych do uznania programów kontroli salmonelli za równoważne z programami zatwierdzonymi dla Szwecji i Finlandii w odniesieniu do mięsa i jaj gatunku *Gallus gallus*) („wytyczne”).
- (5) Duński program kontroli salmonelli w odniesieniu do mięsa uzyskanego z brojlerów (*Gallus gallus*) jest uznany za równoważny z programami zatwierdzonymi dla Szwecji i Finlandii i jest zgodny z wytycznymi. Częstość występowania salmonelli w duńskich stadach rodzicielskich *Gallus gallus* była jednak wyższa niż górna granica proponowana w wytycznych, a zatem sytuacji w Danii nie można było uznać za równoważną z sytuacją w Finlandii i Szwecji.
- (6) W dniu 6 lutego 2017 r. duński urząd ds. weterynarii i żywności przekazał dane dotyczące częstości występowania salmonelli w stadach rodzicielskich przeznaczonych do dalszego chowu, stadach rodzicielskich dorosłych, brojlerów i w mięsie *Gallus gallus* w latach 2011–2016. Częstość występowania salmonelli w latach 2015–2016 nie przekracza górnej granicy określonej w wytycznych.
- (7) Należy zatem rozszerzyć specjalne gwarancje na przesyłki mięsa uzyskanego z brojlerów (*Gallus gallus*) przeznaczone dla Danii. Ponadto do takich przesyłek powinny mieć zastosowanie przepisy określone w rozporządzeniu (WE) nr 1688/2005 dotyczące pobierania próbek z takiego mięsa, mikrobiologicznych metod badania tych próbek oraz dokumentu handlowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1688/2005 z dnia 14 października 2005 r. wprowadzające w życie rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specjalnych gwarancji dotyczących salmonelli związanych z wysyłkami niektórych mięs i jaj do Finlandii i Szwecji (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 17).⁽³⁾ https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/safety/docs/biosafety_food-borne-disease_salmonella_guidance_min-req_eggs-poultry-meat.pdf

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwala się na stosowanie przez Danię specjalnych gwarancji dotyczących *Salmonella* spp. określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 w odniesieniu do przeznaczonych dla Danii przesyłek mięsa w rozumieniu pkt 1.1 załącznika I do tego rozporządzenia, uzyskanego z brojlerów (*Gallus gallus*).

Artykuł 2

Przesyłkom mięsa, o których mowa w art. 1, towarzyszy dokument handlowy zgodny ze wzorem określonym w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1688/2005.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/308**z dnia 1 marca 2018 r.**

ustanawiające wykonawcze standardy techniczne zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do formatów, szablonów i definicji na potrzeby identyfikowania i przekazywania informacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu informowania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 45 ust. 17 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powierzono zadanie ustalenia, dla każdej instytucji, minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) zgodnie z wymaganiami i procedurami ustanowionymi w art. 45 dyrektywy 2014/59/UE i doprecyzowanymi w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1450 ⁽²⁾.
- (2) Na podstawie art. 45 ust. 16 dyrektywy 2014/59/UE organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zobowiązane do poinformowania, w porozumieniu z właściwymi organami, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) o ustalonych przez nie wymogach. Jednolite formaty, szablony i definicje na potrzeby identyfikowania i przekazywania tych informacji EUNB należy opracować w taki sposób, by ułatwiały monitorowanie przez EUNB decyzji w sprawie MREL oraz zapewniały miarodajną ocenę konwergencji stosowanego podejścia w całej Unii.
- (3) W odniesieniu do grup objętych skonsolidowanym MREL konieczne jest wyjaśnienie, który organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien przekazać EUNB informacje dotyczące, po pierwsze, MREL ustalonego dla danej jednostki dominującej oraz, po drugie, MREL stosowanego w odniesieniu do jednostek zależnych – czy to na podstawie wspólnej decyzji podjętej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej na zasadzie indywidualnej, czy też – w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji – na podstawie decyzji podjętej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej. Aby zapewnić, by EUNB otrzymywał niezbędne informacje w odniesieniu do zarówno do jednostki dominującej, jak i jednostek zależnych, odpowiedni grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być zobowiązany do informowania EUNB, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, o MREL ustalonym zarówno na zasadzie indywidualnej, jak i na zasadzie skonsolidowanej dla danej jednostki dominującej, a organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych należących do grupy, w porozumieniu z właściwymi organami, powinny być zobowiązane do informowania EUNB o MREL, które zostały ustalone dla poszczególnych instytucji objętych ich jurysdykcją.
- (4) W celu wspierania konwergencji praktyk dotyczących decyzji w sprawie MREL oraz wzmocnienia roli EUNB w zakresie monitorowania należy ustanowić jednolite okresy sprawozdawcze i daty przedłożenia sprawozdań do celów przekazywania EUNB informacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (5) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (6) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu wykonawczych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1450 z dnia 23 maja 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody ustalania wysokości minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz.U. L 237 z 3.9.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Informacje zawarte w szablonach

1. Do celów informowania EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) oraz, w stosownych przypadkach, wymogu określonym w art. 45 ust. 13 dyrektywy 2014/59/UE, które to wymogi zostały ustalone dla każdej instytucji objętej jurysdykcją organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45 ust. 16 tej dyrektywy na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, organy te przekazują, w porozumieniu z właściwymi organami, przekazują EUNB informacje określone w szablonach zamieszczonych w załączniku I i II do niniejszego rozporządzenia.
2. W odniesieniu do instytucji należących do grupy objętej skonsolidowanym MREL organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, przekazują EUNB również informacje określone w szablonie zamieszczonym w załączniku III.
3. Do celów ust. 1 i 2 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują, jeżeli zostało to wskazane w szablonie zamieszczonym w załączniku II i dokładając wszelkich starań, informacje jakościowe przedstawiające uzasadnienie decyzji w sprawie MREL, w tym w stosownych przypadkach odesłania do indywidualnych lub grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, publicznych decyzji lub założeń polityki organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych uzupełniających dokumentów.
4. Terminy stosowane w załączniku II posiadają znaczenie przypisane im w odpowiednich przepisach przywołanych w stosownej kolumnie tabeli zawartej w tym załączniku.

Artykuł 2

Uproszczony wymóg sprawozdawczy dla instytucji objętych zwolnieniami oraz instytucji, w przypadku których kwota dokapitalizowania wynosi zero

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tych instytucji, w przypadku których na podstawie art. 45 ust. 11 lub 12 dyrektywy 2014/59/UE odstąpiono od stosowania MREL, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują EUNB informacje określone w załączniku I, w załączniku II kolumny 10–90 oraz, w przypadku instytucji należących do grupy objętej skonsolidowanym MREL, w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tych instytucji, w przypadku których zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1450 kwota dokapitalizowania wynosi zero, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują EUNB informacje określone w załączniku I, w załączniku II kolumny 10–120 oraz, w przypadku instytucji należących do grupy objętej skonsolidowanym MREL, w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Organ dokonujący przekazania informacji w odniesieniu do grup

W odniesieniu do grup objętych skonsolidowanym MREL informacje, o których mowa w art. 1 i 2, przekazuje się w następujący sposób:

- a) odpowiedni grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, informuje EUNB zarówno o MREL ustalonym na zasadzie indywidualnej, jak i o MREL ustalonym na zasadzie skonsolidowanej dla unijnej jednostki dominującej lub jednostki dominującej, o której mowa w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014⁽¹⁾;
- b) odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwym organem, informują EUNB o MREL, który ma być stosowany na zasadzie indywidualnej do jednostek zależnych grupy objętych ich jurysdykcją.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

*Artykuł 4***Okresy sprawozdawcze i daty przedłożenia sprawozdań**

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują informacje, o których mowa w art. 1, bez zbędnej zwłoki po podjęciu lub zmianie decyzji w sprawie ustalenia MREL.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują informacje, o których mowa w art. 2, w odniesieniu do MREL, który został ustalony i ma nadal zastosowanie w dniu 1 kwietnia każdego roku do dnia 30 kwietnia tego samego roku.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Informacje dotyczące organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazującego informacje

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazujący informacje	
Data przekazania informacji	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
Imię i nazwisko	
Adres e-mail	
Telefon	
Uwagi ogólne (nieobowiązkowo)	

Informacje dotyczące MREL

Informacje obowiązkowe								Szablon na potrzeby przekazania informacji uproszczonych (jeżeli w kolumnie 90 podano „tak”)			
Wypełnić w odniesieniu do wszystkich instytucji								Dla instytucji, w przypadku których kwota dokapitalizowania wynosi zero w zastosowaniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450			
Odniesienie prawne	Art. 45 ust. 7 i 8 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 12 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 806/2014	Informacje ogólne				Art. 45 ust. 11 i 12 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 12 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 806/2014		Szablon na potrzeby przekazania informacji uproszczonych (jeżeli dotyczy)	Art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/962	Art. 1 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 1 ust. 5 lit. b) ppkt (i) lub art. 1 ust. 5 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450
Identyfikator podmiotu prawnego (kod LEI)	Wymóg na zasadzie skonsolidowanej czy indywidualnej?	Nazwa podmiotu	Państwo członkowskie siedziby	Czy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazujący informacje jest grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji?	Data decyzji w sprawie ustalenia MREL lub decyzji o odstąpieniu od stosowania MREL	Czy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odstąpił od stosowania MREL?	Uwagi	Szablon na potrzeby przekazania informacji uproszczonych (jeżeli dotyczy)	Kategoria instytucji (jeżeli dotyczy)	Czy MREL jest równy standardowej kwocie na pokrycie strat?	Rodzaje korekt zastosowanych w odniesieniu do kwoty na pokrycie strat (jeżeli dotyczy)
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Informacje nieobowiązkowe dla instytucji, w przypadku których kwota dokapitalizowania wynosi zero w zastosowaniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450																		
Rodzaj wymogu	Łączne zobowiązania i fundusze własne		Łączna kwota ekspozycji na ryzyko				Mianownik wskaźnika dźwigni				Kwota na pokrycie strat							
Art. 45 ust. 9 i 10 dyrektywy 2014/59/UE	Art. 7 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450		Art. 2 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450 i art. 92 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾				Art. 2 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450 i art. 429 ust. 4–11 rozporządzenia (UE) nr 575/2013				Art. 1 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 1 ust. 5 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450			Art. 1 ust. 5 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450			
MREL ustalony na podstawie wspólnej decyzji	Wartość bieżąca	Sprawozdawczy dzień odniesienia dla pozycji 140	Wartość bieżąca	Sprawozdawczy dzień odniesienia dla pozycji 160	Wartość zakładana po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	Uwagi	Wartość bieżąca	Sprawozdawczy dzień odniesienia dla pozycji 200	Wartość zakładana po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	Uwagi	Standardowa kwota na pokrycie strat zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Korekta w górę	Rodzaj(e) korekty w górę	Uwagi	Korekta w dół	Rodzaj(e) korekty w dół	Uwagi	Razem (240 + 250 + 280)
130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Informacje nieobowiązkowe dla instytucji, w przypadku których kwota dokapitalizowania wynosi zero w zastosowaniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450

Kwota dokapitalizowania									Korekty związane z przeszkodami w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wielkością, ryzykiem systemowym i składkami do systemu gwarancji depozytów						
Art. 2 ust. 5 i 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 2 ust. 7 i 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 2 ust. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450		Art. 2 ust. 9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450		Art. 2 ust. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450			Art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450		Art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450		Art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450		
Na potrzeby spełnienia warunków otrzymania zezwolenia	Standardowa dodatkowa kwota w celu podtrzymania zaufania rynkowego poprzez spełnienie wymogów w zakresie bufora	Korekta w celu podtrzymania zaufania rynkowego po dokonaniu porównania z podobnymi instytucjami	Uwagi	Korekta w dół uwzględniająca otrzymane od właściwego organu informacje dotyczące modelu biznesowego, modelu finansowania i ogólnego profilu ryzyka instytucji	Uwagi	Korekta w odniesieniu do kolumny 330 dla jednostek zależnych grupy	Uwagi	Razem (320 + 330 + 340 + 360 + 380)	Z tytułu wyłączeń z umorzenia lub konwersji długu	Uwagi	Z tytułu wielkości i ryzyka systemowego	Uwagi	Z tytułu wkładów z systemu gwarancji depozytów na finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	Uwagi	Razem (410 + 430 + 450)
320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Informacje nieobowiązkowe dla instytucji, w przypadku których kwota dokapitalizowania wynosi zero w zastosowaniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450														
Łączna ocena wysokości MREL				Uzgodnienia przejściowe i mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli dotyczy)										
Art. 7 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 7 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 45 ust. 13 dyrektywy 2014/59/UE		Art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450	Art. 8 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450									
Razem (310 + 400 + 470)	MREL jako % łącznych zobowiązań i funduszy własnych (480 / 140)	Odsetek MREL, który muszą stanowić umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu	Dzień, w którym musi być spełniony wymóg określony w kolumnie 490	Rodzaj uzgodnień przejściowych	Planowany MREL (jako % łącznych zobowiązań i funduszy własnych)	Planowana data zastosowania	Planowany MREL (jako % łącznych zobowiązań i funduszy własnych)	Planowana data zastosowania	Planowany MREL (jako % łącznych zobowiązań i funduszy własnych)	Planowana data zastosowania	Planowany MREL (jako % łącznych zobowiązań i funduszy własnych)	Planowana data zastosowania	Ramy rachunkowości	
480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	590	600	610	

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Lokalizacja podmiotu, którego dotyczy MREL

Instytucja			Przedsiębiorstwo dominujące na najwyższym poziomie konsolidacji			Unijna jednostka dominująca			Odpowiednia bezpośrednia jednostka dominująca		
Identyfikator podmiotu prawnego (kod LEI)	Nazwa podmiotu	Państwo członkowskie siedziby	Kod LEI	Nazwa podmiotu	Kraj siedziby	Kod LEI	Nazwa podmiotu	Państwo członkowskie siedziby	Kod LEI	Nazwa podmiotu	Kraj siedziby

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/309**z dnia 1 marca 2018 r.****w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej propineb, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 i art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2003/39/WE ⁽²⁾ włączono propineb jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej propineb, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 stycznia 2019 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia propinebu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 1 października 2015 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 15 listopada 2016 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾ dotyczące tego, czy propineb ma szanse spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Urząd stwierdził, że w odniesieniu do produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego nie można przeprowadzić oceny ryzyka dla konsumentów stwarzanego przez pobranie z diety. W oparciu o dane dostępne w dokumentacji nie było możliwe ukończenie oceny istotnych metabolitów propinebu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2003/39/WE z dnia 15 maja 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia propinebu i propyzamidu jako substancji czynnych (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 30).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2016. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance propineb” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej propineb). Dziennik EFSA 2016; 14(11):4605, 26 s. doi:10.2903/j.efsa.2016.4605.

- (9) Urząd podkreślił ponadto krytyczny punkt budzący obawy w odniesieniu do propinebu, związany z właściwościami zaburzającymi funkcjonowanie układu hormonalnego, które wykazuje istotny metabolit 4-metyloimidazolidino-2-tion (PTU), sklasyfikowany jako substancja działająca szkodliwie na rozrodczość kategorii 2, dla którego organem docelowym, jeśli chodzi o toksyczność, jest tarczyca.
- (10) Co więcej, Urząd nie mógł sfinalizować oceny ryzyka dla czerwia pszczoły miodnej i uznał, że w przypadku propinebu nie można wykluczyć wysokiego ryzyka dla rozwoju czerwia pszczoły miodnej.
- (11) Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, Komisja wezwała wnioskodawcę do przedstawienia uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania w sprawie odnowienia. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (12) Mimo argumentów przedstawionych przez wnioskodawcę nie udało się jednak wyeliminować obaw związanych z przedmiotową substancją.
- (13) W oparciu o wspomniane zidentyfikowane rodzaje ryzyka w odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin ustalono, że kryteria zatwierdzenia określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie zostały spełnione. W związku z powyższym nie należy odnawiać zatwierdzenia substancji czynnej propineb zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011.
- (15) Państwom członkowskim należy przyznać wystarczający czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające propineb.
- (16) Jeżeli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających propineb, okres ten powinien upłynąć najpóźniej z dniem 22 czerwca 2019 r.
- (17) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/84⁽¹⁾ przedłużono termin wygaśnięcia zatwierdzenia propinebu do dnia 31 stycznia 2019 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed wygaśnięciem zatwierdzenia tej substancji. Jednakże z uwagi na fakt, że decyzję podjęto przed tym przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej.
- (18) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego zatwierdzenia propinebu na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Zatwierdzenie substancji czynnej propineb nie zostaje odnowione.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 54 dotyczący propinebu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/84 z dnia 19 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfos, chloropiryfos metylu, chlotianidyna, związki miedzi, dimoksystrobina, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamyl, petoksamid, propikonazol, propineb, propyzamid, piraklostrobina i zoksamid (Dz.U. L 16 z 20.1.2018, s. 8).

Artykuł 3

Środki przejściowe

Państwa członkowskie cofają zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające propineb jako substancję czynną najpóźniej do dnia 22 czerwca 2018 r.

Artykuł 4

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 musi być możliwie najkrótszy i upływać najpóźniej dnia 22 czerwca 2019 r.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/310**z dnia 1 marca 2018 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 2 marca 2018 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 642/2010 ⁽²⁾ przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 91 20 [pszenica zwyczajna wysokiej jakości do siewu], ex 1001 99 00 [pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu], 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę importową CIF mającą zastosowanie dla danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wymienionego artykułu, dla produktów określonych w tym ustępie regularnie ustanawia się reprezentatywne ceny importowe CIF.
- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 ceną używaną do obliczania należności celnej przywozowej produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, jest dzienna reprezentatywna cena importowa CIF, ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.
- (4) Od dnia 21 września 2017 r. cło przywozowe na produkty pochodzące z Kanady, objęte kodami CN 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00 i 1002 90 00 oblicza się zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.
- (5) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 2 marca 2018 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.
- (6) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 2 marca 2018 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia ustala się, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2018 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 mające zastosowanie od dnia 2 marca 2018 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność celna przywózowa ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 11 00	PSZENICA durum, do siewu	0,00
1001 19 00	PSZENICA durum wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
	średniej jakości, inna niż do siewu	0,00
	niskiej jakości, inna niż do siewu	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00	ŻYTO, do siewu	0,56
1002 90 00	ŻYTO, inne niż do siewu	0,56
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,56
1005 90 00	KUKURYDZA inna niż do siewu ⁽³⁾	0,56
1007 10 90	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy, do siewu	0,56
1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż do siewu	0,56

- ⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:
- 3 EUR na tonę, jeśli port wyładunku znajduje się na Morzu Śródziemnym (poza Cieśniną Gibraltarską) lub Morzu Czarnym, jeśli towary przywożone są do Unii przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski,
 - 2 EUR na tonę, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego i jeśli towary przywożone są do Unii przez Ocean Atlantycki.
- ⁽²⁾ W przypadku produktów pochodzących z Kanady i objętych kodami CN 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00 należność obliczana jest zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.
- ⁽³⁾ Importer może korzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR na tonę, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

CZYNNIKI UWZGLĘDNIONE PRZY OBLICZENIU NALEŻNOŚCI USTALONYCH W ZAŁĄCZNIKU I

1. Średnie z okresu referencyjnego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza
Giełda	Minneapolis	Chicago
Notowanie	193,300	117,450
Premia za Zatokę	84,902	21,549
Premia za Wielkie Jeziora	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/tonę włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam:	17,471 EUR/t
Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam:	— EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/311

z dnia 27 lutego 2018 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz, w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej Umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając decyzję Rady 2014/242/UE z dnia 14 kwietnia 2014 r. dotyczącą zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 12 Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽²⁾ (zwanej dalej „Umową”) ustanowiono Wspólny Komitet (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”). Artykuł ten stanowi, że jednym z zadań Wspólnego Komitetu jest monitorowanie wykonania Umowy.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽³⁾ ustanowiło procedury i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.
- (3) Wspólne wytyczne są niezbędne, by zapewnić w pełni spójne wykonanie Umowy przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich oraz wyjaśnić stosunek pomiędzy postanowieniami Umowy a prawodawstwem umawiających się stron, które stosuje się w dalszym ciągu do kwestii wizowych nieobjętych zakresem stosowania Umowy.
- (4) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy.
- (5) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, którego nie stosuje się do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽⁴⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁵⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 30.4.2014, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 30.4.2014, s. 49.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 12 Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej Umowy, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2018 r.

W imieniu Rady
E. ZAHARIEVA
Przewodniczący

PROJEKT

**DECYZJA NR .../2018 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY
UNIAŁ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ AZERBEJDŻANU O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ****z dnia ...****w odniesieniu do przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania tej Umowy**

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 12,

a także mając na uwadze, że Umowa weszła w życie w dniu 1 września 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wspólne wytyczne w sprawie wykonania Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz zostały określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Unii Europejskiej**W imieniu Republiki Azerbejdżanu*

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 30.4.2014, s. 49.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WYTYCZNE W SPRAWIE WYKONANIA UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ AZERBEJDŻANU O UŁATWIENIACH W WYDAWANIU WIZ

Celem Umowy między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz (zwanej dalej „Umową”), która weszła w życie w dniu 1 września 2014 r., jest ułatwienie, na zasadzie wzajemności, procedur wydawania wiz obywatelom Unii Europejskiej i Azerbejdżanu na pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Umowa ustanawia – na zasadzie wzajemności – wiążące prawa i obowiązki w celu uproszczenia procedur wydawania wiz obywatelom Unii i Republiki Azerbejdżanu.

Niniejsze wytyczne, przyjęte przez Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 12 Umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), mają na celu zapewnienie właściwego i zharmonizowanego wdrożenia Umowy przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich Unii (zwanymi dalej „państwami członkowskimi”) oraz Republiki Azerbejdżanu. Niniejsze wytyczne nie stanowią części Umowy i w związku z tym nie są prawnie wiążące, jest jednak zalecane, aby personel dyplomatyczny i konsularny stosował je konsekwentnie przy wykonywaniu Umowy.

Niniejsze wytyczne mają być aktualizowane w świetle doświadczeń związanych z wykonywaniem Umowy w ramach zakresu odpowiedzialności Wspólnego Komitetu.

W celu zapewnienia ciągłości i zharmonizowanego wykonania Umowy oraz zachowania zgodności z regulaminem wewnętrznym Wspólnego Komitetu ds. Ułatwień w Wydawaniu Wiz strony postanowiły utrzymywać nieformalne kontakty poza terminami oficjalnych posiedzeń Wspólnego Komitetu, aby rozwiązywać pilne kwestie. Szczegółowe sprawozdania na temat tych kwestii i kontaktów nieformalnych będą przedkładane na kolejnym posiedzeniu Wspólnego Komitetu.

I. KWESTIE OGÓLNE

1.1. Cel i zakres stosowania

Art. 1 Umowy stanowi: „Celem niniejszej umowy jest wprowadzenie, na zasadzie wzajemności, ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Unii i Republiki Azerbejdżanu planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”.

Umowa ma zastosowanie do wszystkich obywateli Unii i Republiki Azerbejdżanu ubiegających się o wizę krótko-terminową, niezależnie od państwa ich zamieszkania.

Umowa nie ma zastosowania do bezpaństwowców, którzy posiadają dokument pobytowy wydany przez którekolwiek z państw członkowskich lub Republikę Azerbejdżanu. Do tej kategorii osób stosuje się przepisy unijnego dorobku prawnego dotyczącego wiz oraz przepisy krajowe Republiki Azerbejdżanu.

1.2. Zakres stosowania Umowy

Art. 2 Umowy stanowi:

„1. Ułatwienia wizowe, o których mowa w niniejszej umowie, mają zastosowanie do obywateli Unii i Republiki Azerbejdżanu jedynie w takim zakresie, w jakim nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Republiki Azerbejdżanu, Unii lub państw członkowskich, postanowień niniejszej umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalenia osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Azerbejdżanu, prawo państw członkowskich bądź prawo unijne.”.

Umowa, bez uszczerbku dla jej art. 10, (który przewiduje zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli Unii Europejskiej i Republiki Azerbejdżanu posiadających ważne paszporty dyplomatyczne) nie wpływa na obowiązujące przepisy dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z obowiązku wizowego. Na przykład w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001⁽¹⁾ zezwolono państwom członkowskim na zwolnienie z obowiązku wizowego, między innymi, cywilnych załóg samolotów i statków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

W tym kontekście należy dodać, że zgodnie z art. 21 konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽¹⁾, wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen muszą uznawać ważność wiz długoterminowych oraz dokumentów pobytowych wydanych przez pozostałe państwa tej strefy w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych na swoich terytoriach. Wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen akceptują dokumenty pobytowe, wizy kategorii „D” i wizy krótkoterminowe państw stowarzyszonych w ramach Schengen w zakresie wjazdu i pobytu krótkoterminowego i vice versa.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 (zwane dalej „kodeksem wizowym”) ⁽²⁾ stosuje się do wszystkich kwestii nieobjętych Umową, takich jak określenie państwa członkowskiego strefy Schengen odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego, uzasadnienie odmowy wydania wizy, prawo odwołania się od decyzji odmownej oraz ogólna zasada osobistej rozmowy z osobą ubiegającą się o wizę i udzielenia wszystkich stosownych informacji dotyczących wniosku wizowego. Ponadto przepisy Schengen ⁽³⁾ (tj. odmowa wjazdu na terytorium państw członkowskich, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania itp.) oraz w stosownych wypadkach, prawo krajowe mają nadal zastosowanie również do kwestii nieobjętych Umową, takich jak uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu na terytorium państw członkowskich czy procedury wydalenia osób.

Nawet jeśli warunki przewidziane w Umowie zostały spełnione, np. osoba ubiegająca się o wizę dostarczyła dokumenty uzasadniające cel podróży, w przypadku kategorii określonych w art. 4, nadal można odmówić wydania wizy, jeżeli warunki określone w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 (zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”) nie zostały spełnione, tzn. osoba ta nie posiada ważnego dokumentu podróży, dokonano wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), osoba jest uważana za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego itp.

Nadal obowiązują inne elastyczne środki dotyczące wydawania wiz przewidziane w kodeksie wizowym. Na przykład wizy wielokrotnego wjazdu z długim okresem ważności – do pięciu lat – mogą być wydawane osobom innym niż osoby wymienione w art. 5 Umowy, jeżeli warunki przewidziane w art. 24 kodeksu wizowego zostały spełnione. Podobnie nadal zastosowanie mają art. 16 ust. 5 i 6 kodeksu wizowego umożliwiające zwolnienie z opłaty wizowej lub jej obniżenie.

W przypadku Republiki Azerbejdżanu do wszystkich kwestii nieobjętych Umową, takich jak uzasadnienie odmowy wydania wizy, prawo odwołania się od decyzji odmownej oraz ogólna zasada osobistej rozmowy z osobą ubiegającą się o wizę i udzielenia informacji dotyczących wniosku wizowego, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu na terytorium Republiki Azerbejdżanu czy procedury wydalenia, zastosowanie ma kodeks migracyjny ⁽⁴⁾ oraz inne odpowiednie normatywne akty prawne Republiki Azerbejdżanu.

Inne elastyczne środki w zakresie wydawania wiz przewidziane w przepisach krajowych Republiki Azerbejdżanu mogą być nadal stosowane, jeżeli przewidują bardziej korzystny system dla osób wnioskujących o wizę. Na przykład w dalszym ciągu obowiązywać będą przepisy art. 17 (2) ustawy Republiki Azerbejdżanu o opłatach skarbowych znoszące opłaty wizowe oraz art. 38 kodeksu migracyjnego Republiki Azerbejdżanu zezwalające na wydawanie wiz elektronicznych.

Nawet jeśli warunki przewidziane w Umowie zostały spełnione, np. wnioskodawca dostarczył dokumenty uzasadniające cel podróży w przypadku kategorii przewidzianych w art. 4, można nadal odmówić wydania wizy, jeżeli warunki ustanowione w art. 36 kodeksu migracyjnego Republiki Azerbejdżanu (z wyjątkiem jego pkt 36.1.7) nie zostały spełnione lub jeśli zachodzą okoliczności wymienione w art. 16 tego kodeksu.

1.3. Rodzaje wiz objętych zakresem stosowania Umowy.

Zgodnie z art. 3 lit. d) Umowy „wiza” oznacza „zezwolenie wydane przez państwo członkowskie lub Republikę Azerbejdżanu na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub Republiki Azerbejdżanu lub planowany pobyt na terytorium państw członkowskich lub Republiki Azerbejdżanu nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁾ Mianowicie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Kodeks migracyjny Republiki Azerbejdżanu został przyjęty ustawą Republiki Azerbejdżanu Nr 713-IVQ, w dniu 2 lipca 2013 r. i wszedł w życie w dniu 1 sierpnia 2013 r.

Ułatwienia przewidziane w Umowie mają zastosowanie zarówno do wiz jednolitych, ważnych na całym terytorium państw członkowskich, jak i do wiz o ograniczonej ważności terytorialnej.

Ułatwienia przewidziane w Umowie stosuje się do wiz określonych w rozdziale 5 kodeksu migracyjnego Republiki Azerbejdżanu.

1.4. Obliczanie długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza

Pojęcie pobytu krótkoterminowego zdefiniowane jest w kodeksie granicznym Schengen jako pobyt: „nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, co oznacza wzięcie pod uwagę okresu 180-dniowego poprzedzającego każdy z dni pobytu”.

Zgodnie z Umową definicja ta ma również zastosowanie do wiz krótkoterminowych wydanych przez Republikę Azerbejdżanu.

Data wjazdu będzie liczona jako pierwszy dzień pobytu na terytorium państw członkowskich, a data wyjazdu będzie liczona jako ostatni dzień pobytu na terytorium państw członkowskich. Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie „ruchomego” 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie dla każdego dnia pobytu okresu 180 dni wstecz w celu ustalenia, czy wymóg 90/180 dni został spełniony. Oznacza to, że nieobecność na terytorium państw członkowskich przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt przez okres do 90 dni.

Kalkulator pobytu krótkoterminowego, który można wykorzystać do obliczenia okresu dozwolonego pobytu według nowych przepisów, można znaleźć w internecie pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Przykład obliczenia dni pobytu według obecnej definicji:

Posiadacz rocznej wizej wielokrotnego wjazdu (18 kwietnia 2014 r. – 18 kwietnia 2015 r.) wjeżdża na terytorium państw członkowskich po raz pierwszy w dniu 19 kwietnia 2014 r. i pozostaje przez 3 dni. Kolejny raz wjeżdża na to terytorium w dniu 18 czerwca 2014 r. i pozostaje przez 86 dni. Jak przedstawia się sytuacja w poszczególnych dniach? Kiedy osobie tej będzie wolno ponownie wjechać na terytorium państw członkowskich?

Na dzień 11 września 2014 r.: w ciągu ostatnich 180 dni (16 marca 2014 r. – 11 września 2014 r.) dana osoba przebywała przez okres 3 dni (19 – 21 kwietnia 2014 r.) plus 86 dni (18 czerwca 2014 r. – 11 września 2014 r.) = 89 dni = nie przekroczono dozwolonego okresu pobytu. Dana osoba może pozostać jeszcze 1 dzień dłużej.

Stan na dzień 16 października 2014 r.: dana osoba może wjechać na okres trzech dodatkowych dni. W dniu 16 października 2014 r. pobyt w dniu 19 kwietnia 2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 17 października 2014 r. pobyt w dniu 20 kwietnia 2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); itd.

Stan na dzień 15 grudnia 2014 r.: dana osoba może wjechać na dodatkowych 86 dni. W dniu 15 grudnia 2014 r. pobyt z dnia 18 czerwca 2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 16 grudnia 2014 r. pobyt w dniu 19 czerwca 2014 r. przestaje mieć znaczenie itd.

1.5. Sytuacja w odniesieniu do państw członkowskich, które jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen, państw członkowskich, które nie uczestniczą we wspólnej polityce wizowej Unii i krajów stowarzyszonych

Państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w 2004 r. (Cypr, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry), w 2007 r. (Bułgaria i Rumunia) i w 2013 r. (Chorwacja) są związane Umową od dnia jej wejścia w życie.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia nie wprowadziły jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen. Będą one nadal wydawać wizej krajowe, których ważność ograniczona jest do ich terytorium krajowego. Od daty wprowadzenia w pełni przez te państwa przepisów dorobku Schengen, będą one stosować w pełni Umowę.

Prawo krajowe wciąż stosuje się do wszystkich kwestii nieobjętych Umową do czasu pełnego wprowadzenia w życie dorobku Schengen przez te państwa członkowskie. Od tej daty przepisy Schengen lub prawo krajowe mają zastosowanie do kwestii, które nie zostały objęte postanowieniami Umowy.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia są upoważnione do uznawania dokumentów pobytowych, wiz kategorii „D” i wiz krótkoterminowych wydanych przez wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen i państwa stowarzyszone w przypadku pobytu krótkoterminowego na ich terytorium ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decyzja nr 565/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r., wprowadzająca uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię niektórych dokumentów za równorzędne z ich wizami krajowymi na przejazd tranzytem przez ich terytorium lub planowany pobyt na ich terytorium nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym oraz uchylająca decyzje nr 895/2006/WE i 582/2008/WE (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 23). Z powodu braku stosunków dyplomatycznych Cypr wyłącza obecnie posiadaczy paszportów wydanych przez Azerbejdżan (z wyjątkiem posiadaczy paszportów dyplomatycznych) z zakresu przepisów decyzji nr 565/2014/UE.

Zgodnie z art. 21 konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach wszystkie strony konwencji muszą uznawać ważność wiz długoterminowych oraz dokumentów pobytowych wydanych przez organy innych stron w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych na swoich terytoriach. Państwa członkowskie strefy Schengen akceptują dokumenty pobytowe, wizy kategorii „D” i wizy krótkoterminowe krajów stowarzyszonych w zakresie wjazdu i pobytu krótkoterminowego i vice versa.

Umowa nie stosuje się do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, ale zawiera wspólne deklaracje, zgodnie z którymi pożądane byłoby zawarcie przez te państwa umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych z Republiką Azerbejdżanu.

Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria, mimo że są państwami stowarzyszonymi w ramach Schengen, nie są związane Umową. Umowa zawiera jednak wspólną deklarację, zgodnie z którą pożądane byłoby jak najszybsze zawarcie umów dwustronnych o wiz krótkoterminowych z Republiką Azerbejdżanu.

Umowa między rządem Republiki Azerbejdżanu a rządem Królestwa Norwegii o ułatwieniach w wydawaniu wiz została podpisana w dniu 3 grudnia 2013 r. i weszła w życie w dniu 1 czerwca 2015 r. Umowa między rządem Republiki Azerbejdżanu a Szwajcarską Radą Związkową o ułatwieniach w wydawaniu wiz została podpisana w dniu 10 października 2016 r. i weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2017 r. Ponadto w dniu 15 lutego 2017 r. w życie weszła umowa między rządem Republiki Azerbejdżanu a rządem Księstwa Liechtensteinu w sprawie wzajemnego stosowania zasad, wspomniana w „Umowie między Unią Europejską a Republiką Azerbejdżanu o ułatwieniach w wydawaniu wiz”.

1.6. Umowa/umowy dwustronne

Art. 13 Umowy stanowi:

„Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa staje się nadrzędna wobec postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Azerbejdżanu w zakresie, w jakim postanowienia tych umów lub porozumień dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową”.

Od daty wejścia w życie Umowy postanowienia umów dwustronnych obowiązujących między państwami członkowskimi a Republiką Azerbejdżanu w ramach kwestii objętych zakresem Umowy przestały obowiązywać. Zgodnie z prawem unijnym państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu wyeliminowania niezgodności między umowami dwustronnymi a Umową.

Jeżeli państwo członkowskie zawarło dwustronną umowę lub porozumienie z Republiką Azerbejdżanu w sprawie zagadnień nieobjętych Umową, na przykład zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, zwolnienie takie będzie w dalszym ciągu obowiązywać po wejściu w życie Umowy.

Następujące państwa członkowskie zawarły umowy dwustronne z Republiką Azerbejdżanu dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych: Austria, Bułgaria, Chorwacja, Węgry, Włochy, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Łotwa i Słowacja ⁽¹⁾.

Zwolnienie z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych przyznane przez państwo członkowskie ma zastosowanie wyłącznie do terytorium tego państwa członkowskiego i nie dotyczy podróży na terytorium innych państw członkowskich należących do strefy Schengen.

II. POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE

2.1. Postanowienia, które mają zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wizę

Przypomina się, że wymienione poniżej ułatwienia w odniesieniu do opłaty wizowej, czasu trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych, wyjazdu w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów oraz przedłużenia okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach mają zastosowanie do wszystkich obywateli Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich związanych Umową ubiegających się lub posiadających wizę, w tym turystów.

2.1.1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego

Art. 6 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR”.

⁽¹⁾ Zwolnienie z obowiązku wizowego zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Umowy opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR. Opłata ta będzie obowiązywać wszystkich ubiegających się o wizę będących obywatelami Republiki Azerbejdżanu lub Unii (w tym turystów) i obejmie wizy krótkoterminowe, niezależnie od liczby wjazdów.

Art. 6 ust. 2 Umowy stanowi:

„2. Bez uszczerbku dla ust. 3 w odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

- a) bliskich krewnych – współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – obywateli Unii Europejskiej legalnie zamieszkujących na terytorium Republiki Azerbejdżanu, obywateli Republiki Azerbejdżanu legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich, obywateli Unii Europejskiej zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami, oraz obywateli Republiki Azerbejdżanu zamieszkujących na terytorium Republiki Azerbejdżanu;
- b) członków oficjalnych delegacji, w tym stałych członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do państw członkowskich, Unii Europejskiej lub Republiki Azerbejdżanu uczestniczą w oficjalnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) uczniów, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- d) osób niepełnosprawnych i — w razie konieczności — ich opiekunów;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej należy dostarczyć dokumenty potwierdzające, że obie osoby ubiegające się o wizę należą do tej kategorii. W przypadku gdy niepełnosprawność osoby ubiegającej się o wizę jest ewidentna (np. osoby niewidome, z brakującymi kończynami), wystarczająca będzie ocena wizualna w urzędach konsularnych.

W uzasadnionych przypadkach wnioski może zostać złożony przez przedstawiciela lub opiekuna osoby niepełnosprawnej.

- „e) uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych; (Uwaga: kibiców nie uznaje się za osoby towarzyszące.)
- f) osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- g) osób, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osób im towarzyszących, lub w celu wzięcia udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- h) przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające, że są członkami organizacji społeczeństwa obywatelskiego lub organizacji niekomercyjnych zarejestrowanych w państwie członkowskim lub w Republice Azerbejdżanu- w związku z art. 4 Umowy.

„i) emerytów i rencistów;”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii, osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dokumenty potwierdzające status emeryta lub rencisty. Zwolnienie nie jest uzasadnione w przypadku, gdy celem podróży jest działalność zarobkowa.

„j) dzieci poniżej 12 roku życia;

k) dziennikarzy i członków ekipy technicznej towarzyszących im w celach zawodowych.”.

W celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizowej w tej kategorii osoby ubiegające się o wizę muszą przedstawić dowody potwierdzające, że są członkami organizacji zawodowych zrzeszających dziennikarzy lub innych pracowników mediów - w związku z art. 4 Umowy.

W odniesieniu do państw członkowskich z opłaty są zwolnione wyżej wymienione kategorie osób. Ponadto z opłaty zwolnione są również, zgodnie z art. 16 ust. 4 kodeksu wizowego, następujące kategorie osób:

- naukowcy z państw trzecich podróżujący na terytorium Unii Europejskiej w celu prowadzenia badań naukowych, określani w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/761/WE ⁽¹⁾;
- przedstawiciele organizacji niekomercyjnych w wieku do lat 25 uczestniczący w seminariach, konferencjach, imprezach sportowych, kulturalnych i edukacyjnych organizowanych przez organizacje niekomercyjne.

Art. 16 ust. 6 kodeksu wizowego stanowi:

„6. W indywidualnych przypadkach można odstąpić od poboru opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, jak również interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju i w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych”.

Art. 16 ust. 7 kodeksu wizowego stanowi, że opłata wizowa ma być pobierana w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek, i opłata ta nie podlega zwrotowi z wyjątkiem przypadków, gdy wniosek zostanie uznany za niedopuszczalny lub gdy konsulat nie jest właściwy.

Aby uniknąć rozbieżności, które mogłyby prowadzić do wybierania konsulatów oferujących korzystniejsze warunki udzielania wiz, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich w Republice Azerbejdżanu powinny zapewnić podobne opłaty wizowe dla wszystkich obywateli Republiki Azerbejdżanu ubiegających się o wizę w przypadku opłat pobieranych w walutach obcych.

Podobnie, w odniesieniu do Republiki Azerbejdżanu, z opłaty zwalnia się również, zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy Republiki Azerbejdżanu o opłatach skarbowych, następujące kategorie obcokrajowców:

- członków delegacji i urzędników państwowych;
- przedstawicieli międzynarodowych organizacji humanitarnych w Republice Azerbejdżanu;
- osoby, które studiują lub są zaangażowane w działalność pedagogiczną w ramach programów państwowych;
- osoby podróżujące w celach obronnych.

Osoby ubiegające się o wizę, pochodzące z Unii i Republiki Azerbejdżanu, otrzymają potwierdzenie uiszczenia opłaty wizowej.

Art. 6 ust. 3 Umowy stanowi:

„3. Jeśli państwo członkowskie lub Republika Azerbejdżanu współpracuje z zewnętrznym usługodawcą w zakresie wystawiania wiz, zewnętrzny usługodawca może pobierać opłatę za usługę. Ta opłata za usługę jest proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania swoich zadań i nie przekracza 30 EUR. Państwa członkowskie i Republika Azerbejdżanu utrzymują możliwość składania wniosków przez wszystkie osoby ubiegające się o wizę bezpośrednio w swoich konsulatach.

Usługodawca zewnętrzny wykonuje swoje działania na rzecz Unii zgodnie z kodeksem wizowym i w pełnym poszanowaniu przepisów prawa Republiki Azerbejdżanu.

Usługodawca zewnętrzny wykonuje swoje działania na rzecz Republiki Azerbejdżanu zgodnie przepisami prawa Azerbejdżanu i przepisami prawa państw członkowskich UE.”.

W odniesieniu do ustaleń z zewnętrznymi dostawcami usług szczegółowe informacje dotyczące ich zadań zawiera art. 43 kodeksu wizowego.

2.1.2. Czas trwania procedur rozpatrywania wniosków wizowych

Art. 7 Umowy stanowi:

„1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Azerbejdżanu podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłynięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

⁽¹⁾ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 23).

3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch dni roboczych lub mniej.”.

Decyzję w sprawie wniosku wizowego podejmuje się zasadniczo w ciągu 10 dni kalendarzowych od daty złożenia dopuszczalnego wniosku wizowego.

W indywidualnych przypadkach termin ten można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych, zwłaszcza gdy konieczna jest dalsza kontrola wniosku lub, w przypadku reprezentacji, gdy zasięga się opinii reprezentowanego państwa członkowskiego.

Bieg wszystkich wspomnianych terminów rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy dokumentacja dołączona do wniosku jest kompletna, tj. od daty otrzymania wniosku wizowego i dokumentów uzupełniających.

Co do zasady w przypadku misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dysponujących systemem umawiania spotkań czas oczekiwania na uzyskanie terminu spotkania nie jest zaliczany do okresu rozpatrywania wniosku. W tej kwestii, jak również w odniesieniu do innych praktycznych ustaleń składania wniosku wizowego, stosuje się ogólne zasady określone w art. 9 kodeksu wizowego oraz w kodeksie migracyjnym Republiki Azerbejdżanu.

Art. 7 ust. 3 Umowy stanowi:

„Jeśli od osób ubiegających się o wizę wymaga się umówienia się na spotkanie w celu złożenia wniosku, spotkanie takie odbywa się z reguły w ciągu dwóch tygodni od dnia, w którym zażądano spotkania.”.

„W uzasadnionych przypadkach nagłych (gdy wniosku o wizę nie można było złożyć wcześniej z przyczyn niemożliwych do przewidzenia przez osobę ubiegającą się o wizę) konsulaty mogą zezwolić osobom ubiegającym się o wizę na złożenie wniosku bez umówionego spotkania lub wyznaczają takie spotkanie w trybie natychmiastowym.”.

Podczas ustalania terminu spotkania, w kontekście wykonania art. 7 ust. 3 Umowy, należy wziąć pod uwagę zgłoszoną przez wnioskodawcę potrzebę pilnego uzyskania wizy. O ewentualnym skróceniu czasu na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego decyduje urzędnik konsularny.

2.1.3. Opuszczenie kraju w przypadku utraty lub kradzieży dowodu tożsamości

Art. 8 Umowy stanowi:

„Obywatel Unii Europejskiej lub Republiki Azerbejdżanu, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich, może opuścić terytorium Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Republiki Azerbejdżanu, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.”.

W przypadku utraty lub kradzieży dowodu tożsamości ważny dowód tożsamości uprawniający posiadacza wizy do przekroczenia granicy wydany przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny będzie wystarczającą podstawą do opuszczenia terytorium Republiki Azerbejdżanu lub strefy Schengen. Władze państwa przyjmującego nie mogą wymagać od posiadacza wizy lub urzędu konsularnego żadnych innych dokumentów, zezwoleń ani wszelkiego rodzaju formalności.

2.1.4. Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Art. 9 Umowy stanowi:

„Obywatelom Unii Europejskiej i Republiki Azerbejdżanu, którzy z powodu siły wyższej nie mogą opuścić terytorium Republiki Azerbejdżanu lub terytorium państw członkowskich przed upływem terminu ważności wizy, okres ważności wydanej wizy lub długość pobytu na podstawie wydanej wizy przedłuża się nieodpłatnie zgodnie z przepisami prawa Republiki Azerbejdżanu lub państwa członkowskiego, w którym przebywają, na czas niezbędny dla przywrócenia możliwości powrotu do państwa zamieszkania.”.

W odniesieniu do przedłużenia ważności wizy w przypadku uzasadnionych powodów osobistych, w przypadku gdy posiadacz wizy nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego przed datą wskazaną na naklejkę wizowej, stosuje się przepisy art. 33 kodeksu wizowego w zakresie, w jakim są one zgodne z Umową. Jednakże na mocy Umowy w przypadku działania siły wyższej lub z powodów humanitarnych przedłużenie ważności wizy odbywa się bezpłatnie.

W przypadku Republiki Azerbejdżanu do kwestii dotyczących przedłużania okresu pobytu czasowego cudzoziemców na terytorium tego kraju zastosowanie ma kodeks migracyjny.

Decyzja w sprawie przedłużenia okresu pobytu czasowego cudzoziemców na terytorium Republiki Azerbejdżanu stanowi oficjalny dokument uprawniający obcokrajowców do pobytu czasowego w tym kraju.

Cudzoziemcy, którym przedłużono okres pobytu czasowego w Republice Azerbejdżanu, będą mogli ją opuścić na przejściach granicznych, po okazaniu paszportu lub innego dokumentu upoważniającego do przekroczenia granicy oraz decyzji w sprawie przedłużenia okresu pobytu czasowego.

2.2. Zasady, które mają zastosowanie do niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę

2.2.1. Dokumenty potwierdzające cel podróży

W przypadku wszystkich kategorii osób wymienionych w art. 4 ust. 1 Umowy wymagane są wyłącznie wskazane dokumenty potwierdzające cel podróży. Jak określono w art. 4 ust. 3 Umowy, nie wymaga się żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży.

Nie oznacza to jednak zwolnienia z wymogu osobistego stawiennictwa w celu złożenia wniosku wizowego lub dokumentów uzupełniających dotyczących środków utrzymania.

Jeśli w poszczególnych przypadkach pojawią się wątpliwości co do autentyczności dokumentu potwierdzającego cel podróży, na mocy art. 21 ust. 8 kodeksu wizowego oraz kodeksu migracyjnego Republiki Azerbejdżanu, osoba ubiegająca się o wizę może zostać wezwana na dodatkową rozmowę w ambasadzie lub konsulacie, tematem której może być rzeczywisty cel podróży lub zamiar powrotu. W takich indywidualnych przypadkach osoba ubiegająca się o wizę może dobrowolnie przedstawić dodatkowe dokumenty lub też ich dostarczenia może w drodze wyjątku zażądać urzędnik konsularny. Takie praktyki nie mogą być jednak stosowane w sposób systematyczny i będą ściśle monitorowane przez Wspólny Komitet.

Co do zasady, wraz z wnioskiem wizowym należy złożyć oryginał dokumentu wymaganego na mocy art. 4 ust. 1 Umowy. Konsulat może jednak rozpocząć rozpatrywanie wniosku wizowego na podstawie faksymile lub kopii dokumentu. Pomimo tego konsulat może zażądać przedłożenia oryginału dokumentu w przypadku pierwszego wniosku wizowego, jak również w przypadkach indywidualnych, co do których istnieją wątpliwości.

W przypadku osób należących do kategorii niewymienionych w art. 4 Umowy (na przykład turystów) nadal stosuje się ogólne zasady dotyczące dokumentów potwierdzających cel podróży. To samo odnosi się do dokumentów dotyczących zgody rodziców na podróżę dzieci poniżej 18 roku życia.

W odniesieniu do zagadnień, które nie są objęte Umową, takich jak uznawanie dokumentów podróży, gwarancje odnośnie do powrotu i wystarczające środki utrzymania stosuje się przepisy dorobku Schengen oraz prawo krajowe.

Art. 4 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Unii i Republiki Azerbejdżanu za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku bliskich krewnych – współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – odwiedzających obywateli Unii Europejskiej legalnie zamieszkujących na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub obywateli Republiki Azerbejdżanu legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami, lub obywateli Republiki Azerbejdżanu zamieszkujących na terytorium Republiki Azerbejdżanu:

— pisemny wniosek osoby przyjmującej;”.

Autentyczność podpisu osoby zapraszającej musi zostać potwierdzona przez właściwy organ zgodnie z przepisami krajowymi państwa zamieszkania. Zaproszenie powinno być zatwierdzone przez właściwe organy.

Niniejszy przepis ma również zastosowanie do członków rodziny pracowników zatrudnionych w misjach dyplomatycznych i konsulatach przebywających w celu złożenia wizyty rodzinnej do 90 dni na terytorium państw członkowskich lub Republiki Azerbejdżanu z wyjątkiem konieczności przedłożenia dowodu legalnego pobytu i więzów rodzinnych.

„b) bez uszczerbku dla art. 10, w przypadku członków oficjalnych delegacji, w tym stałych członków takich delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do państw członkowskich, Unii Europejskiej lub Republiki Azerbejdżanu uczestniczą w oficjalnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

- pismo sporządzone przez właściwy organ państwa członkowskiego lub Republiki Azerbejdżanu lub przez instytucję Unii Europejskiej, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem ich delegacji, względnie stałym członkiem ich delegacji, udającej się na terytorium drugiej Strony w celu wzięcia udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;”.

Imię i nazwisko osoby ubiegającej się o wizę musi być podane w piśmie wydanym przez właściwy organ, potwierdzającym, że ta osoba jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej strony w celu wzięcia udziału w oficjalnym spotkaniu. Nie jest konieczne podawanie imienia i nazwiska tej osoby w oficjalnym zaproszeniu do udziału w spotkaniu, chociaż może to mieć miejsce w przypadku, w którym oficjalne zaproszenie jest skierowane do konkretnej osoby.

Przepis ten ma zastosowanie do członków oficjalnych delegacji niezależnie od rodzaju paszportu, jakim dysponują (paszport służbowy lub paszport zwykły).

„c) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:

- pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną lub spółkę, organizację lub biuro bądź oddział takiej osoby prawnej lub spółki, władze państwowe lub lokalne Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich lub komitety organizacyjne wystaw, konferencji i sympozjów handlowych oraz przemysłowych mających miejsce na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub jednego z państw członkowskich, zatwierdzony przez właściwe organy zgodnie z przepisami krajowymi;”.

Ponadto krajowy rejestr działalności gospodarczej wyda dokument potwierdzający istnienie organizacji przedsiębiorców.

„d) w przypadku kierowców przewożących ładunki w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego między terytoriami Republiki Azerbejdżanu i państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w państwach członkowskich lub w Republice Azerbejdżanu:

- pisemny wniosek sporządzony przez krajową spółkę lub stowarzyszenie (związek) przewoźników Republiki Azerbejdżanu lub przez krajowe stowarzyszenia przewoźników państw członkowskich zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, w którym podaje się cel, trasę, czas trwania i częstotliwość przejazdów;”.

Stowarzyszeniem właściwym do wydania pisemnego wniosku jest krajowe stowarzyszenie w kraju pochodzenia kierowcy. Pisemne wnioski mogą również wydawać regionalne lub inne oddziały stowarzyszeń krajowych z państw członkowskich.

„e) w przypadku uczniów, studentów, słuchaczy studiów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:

- pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmujący uniwersytet, akademię, instytut, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;”.

Legitymację uczniowską lub studencką można uznać za uzasadnienie celu podróży jedynie w przypadku, gdy została wystawiona przez przyjmujący uniwersytet, kolegium lub szkołę, w których mają odbywać się studia lub szkolenie.

„f) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, akademickich, kulturalnych lub artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;

g) w przypadku dziennikarzy i członków ekipy technicznej towarzyszących im w celach zawodowych:

- zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową lub pracodawcę osoby ubiegającej się o wizę, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem, i zaświadcza, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim, lub stanowiący dowód na to, że dana osoba jest członkiem ekipy technicznej towarzyszącej dziennikarzowi w celach zawodowych;”.

Kategoria ta nie obejmuje dziennikarzy pracujących jako wolni strzelcy ani ich asystentów.

Należy przedstawić zaświadczenie lub inny dokument wydany przez dziennikarską organizację zawodową lub pracodawcę osoby ubiegającej się o wizę, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem lub osobą towarzyszącą mu w celach zawodowych oraz zaświadczaający, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim lub pomocą w realizacji takiego zadania.

„h) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, właściwe organy, krajowe federacje sportowe państw członkowskich lub Republiki Azerbejdżanu lub też Narodowy Komitet Olimpijski Republiki Azerbejdżanu lub narodowe komitety olimpijskie państw członkowskich;”.

Wykaz osób towarzyszących w przypadku międzynarodowych imprez sportowych będzie ograniczony do osób towarzyszących sportowcom w celach zawodowych: trenerów, masażystów, menadżerów, personelu medycznego oraz szefa klubu sportowego. Kibiców nie uznaje się zatem za osoby towarzyszące.

„i) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie:

- pisemny wniosek sporządzony przez kierowników administracji/burmistrzów tych miast lub władze gminne;”.

Kierownikiem administracji lub burmistrzem miasta lub innym organem gminnym właściwym do wydania pisemnego wniosku jest kierownik administracji lub burmistrz miasta przyjmującego lub inny organ gminy, na terenie których mają się odbyć działania w ramach partnerstwa. Kategoria ta obejmuje jedynie uznane programy partnerstwa.

„j) w przypadku osób podróżujących w celach medycznych i – w razie konieczności – osób im towarzyszących:

- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;”.

Należy przedstawić dokument wystawiony przez instytucję medyczną poświadczający trzy elementy (konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia, np. dowód przedpłaty).

„k) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, które odbywają się na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich:

- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, zawierający potwierdzenie, że dana osoba uczestniczy w imprezie;

l) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:

- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z przepisami krajowymi;”.

Należy przedstawić dokument wystawiony przez organizację społeczeństwa obywatelskiego potwierdzający, że osoba ubiegająca się o wizę reprezentuje daną organizację.

Indywidualni członkowie organizacji społeczeństwa obywatelskiego nie są objęci Umową.

„m) w przypadku krewnych podróżujących w celu wzięcia udziału w ceremonii pogrzebowej:

- dokument urzędowy potwierdzający fakt zgonu oraz potwierdzenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę z pochowanym;

n) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:

- dokument urzędowy potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym.”.

Umowa nie określa szczegółowo, czy wspomniany wyżej oficjalny dokument powinien zostać wydany przez organy państwa, w którym znajduje się miejsce pochówku, czy też organy państwa, w którym zamieszkuje osoba pragnąca odwiedzić to miejsce. Należy przyjąć, iż taki dokument urzędowy mogą wydać właściwe organy obu państw.

Należy przedstawić wspomniany wyżej oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu oraz pokrewieństwo lub inny związek łączący osobę ubiegającą się o wizę z pochowanym.

Umowa nie tworzy żadnych nowych przepisów dotyczących odpowiedzialności w odniesieniu do osób fizycznych lub prawnych wydających pisemne wnioski. W odniesieniu do sfałszowanych wniosków zastosowanie mają odpowiednie przepisy unijne lub krajowe.

2.2.2. Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

W przypadkach, gdy osoba ubiegająca się o wizę jest zmuszona do częstego lub regularnego podróżowania na terytorium państw członkowskich lub Republiki Azerbejdżanu, możliwe jest wydawanie wiz krótkoterminowych na kilka wizyt, pod warunkiem że łączny czas trwania tych wizyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Art. 5 Umowy stanowi:

„1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Azerbejdżanu wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności pięciu lat następującym kategoriom obywateli:

- a) współmałżonkom, dzieciom (w tym przysposobionym), poniżej 21. roku życia lub pozostającym na utrzymaniu, rodzicom (w tym opiekunom), odwiedzającym obywateli Unii Europejskiej legalnie zamieszkujących na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub obywateli Republiki Azerbejdżanu legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich lub obywateli Unii Europejskiej zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, którego są obywatelami, lub obywateli Republiki Azerbejdżanu zamieszkujących na terytorium Republiki Azerbejdżanu;
- b) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do państw członkowskich, Unii Europejskiej lub Republiki Azerbejdżanu uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe.

W drodze odstępstwa od zdania pierwszego, w przypadkach gdy konieczność lub zamiar częstego lub regularnego podróżowania są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu, w szczególności gdy:

- w przypadku osób wymienionych w lit. a) – okres ważności zezwolenia na legalny pobyt obywateli Republiki Azerbejdżanu legalnie zamieszkujących w jednym z państw członkowskich lub obywateli Unii legalnie zamieszkujących w Republice Azerbejdżanu;
- w przypadku osób wymienionych w lit. b) – okres ważności statusu stałego członka oficjalnej delegacji

jest krótszy niż pięć lat.”.

Biorąc pod uwagę status zawodowy tych kategorii osób lub ich pokrewieństwo z obywatelem Republiki Azerbejdżanu zamieszkującym legalnie na terytorium jednego z państw członkowskich, obywatelem Unii zamieszkującym legalnie na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub z obywatelem Unii zamieszkującym w państwie członkowskim, którego jest obywatelem, uzasadnione jest przyznanie im wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności wynoszącym do pięciu lat lub ograniczonym do końca kadencji lub ich legalnego pobytu, jeżeli wynoszą one mniej niż pięć lat.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. a) Umowy należy przedstawić dowód potwierdzający legalny pobyt osoby zapraszającej.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) Umowy należy dostarczyć potwierdzenie statusu zawodowego i okresu kadencji.

Przepis ten nie ma zastosowania do osób objętych zakresem stosowania art. 5 ust. 1 lit. b) Umowy, jeżeli są one zwolnione z obowiązku wizowego na mocy Umowy, tzn. jeśli są one posiadaczami paszportów dyplomatycznych.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

„2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Azerbejdżanu wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności jednego roku następującym kategoriom obywateli, pod warunkiem że w roku poprzednim osoby takie otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami prawnymi dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim:

- a) studentom i studentom podyplomowym, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- b) dziennikarzom i członkom ekipy technicznej towarzyszącym im w celach zawodowych;
- c) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;

- d) kierowcom przewożącym ładunki w ruchu międzynarodowym i świadczącym usługi transportu pasażerskiego między terytoriami Republiki Azerbejdżanu i państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w państwach członkowskich lub w Republice Azerbejdżanu;
- e) osobom zmuszonym do odbywania regularnych podróży w celach medycznych i – w razie konieczności – osobom im towarzyszącym;
- f) przedstawicielom wolnych zawodów biorącym udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- g) przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, wzięcia udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- h) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, odbywającym regularne podróże do Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich;
- i) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom im towarzyszącym w celach zawodowych;
- j) członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do państwa członkowskiego, Unii Europejskiej lub Republiki Azerbejdżanu uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- k) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich.

W drodze odstępstwa od zdania pierwszego, w przypadkach gdy konieczność lub zamiar częstego lub regularnego podróżowania są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.”.

Wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności jednego roku zasadniczo wydaje się osobom należącym do wyżej wymienionych kategorii osób ubiegających się o wizę, jeżeli w poprzednim roku (12 miesięcy) osoba ubiegająca się o wizę uzyskała co najmniej jedną wizę, z której skorzystała zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu na terytorium danego kraju(-ów) i pobytu w nim (nich) (na przykład osoba ta nie przekroczyła okresu dozwolonego pobytu) oraz jeżeli istnieją powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

W przypadkach gdy wydanie wizy o jednorocznym okresie ważności nie jest uzasadnione, na przykład jeżeli okres trwania programu wymiany jest krótszy niż jeden rok lub nie występuje konieczność podróżowania przez cały rok, okres ważności wizy będzie krótszy niż jeden rok, pod warunkiem że inne wymogi w odniesieniu do wydania wizy zostały spełnione.

„3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Azerbejdżanu wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i maksymalnie pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach osoby takie skorzystały z jednorocznego wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim, chyba że konieczność lub zamiar częstego lub regularnego podróżowania są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, w którym to przypadku okres ważności wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich lub Republiki Azerbejdżanu nie może przekraczać 90 dni w każdym 180-dniowym okresie.”.

Wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności od minimum dwóch do maksymalnie pięciu lat wydaje się osobom należącym do kategorii osób ubiegających się o wizę, o których mowa w art. 5 ust. 2 Umowy, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach (24 miesiące) takie osoby skorzystały z dwóch jednorocznego wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego państwa lub odwiedzanych państw oraz że powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu są nadal aktualne. Należy zauważyć, że wiza o okresie ważności od minimum dwóch do maksymalnie pięciu lat wydawana jest wyłącznie w przypadku, gdy osobie ubiegającej się o wizę w ciągu dwóch poprzednich lat (24 miesięcy) wydano dwie wizy o ważności co najmniej jednego roku i osoba ta skorzystała z tych wiz zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego państwa lub odwiedzanych państw. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne będą podejmowały decyzje, na podstawie oceny każdego wniosku wizowego, dotyczące okresu ważności tych wiz – tj. od dwóch do pięciu lat.

Nie ma obowiązku wydawania wizy wielokrotnego wjazdu, jeżeli osoba ubiegająca się o nią nie skorzystała z poprzedniej wizy.

2.2.3. Posiadacze paszportów dyplomatycznych

Art. 10 Umowy stanowi:

„1. Obywatele Unii Europejskiej i Republiki Azerbejdżanu posiadający ważny paszport dyplomatyczny mogą wjechać na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą pozostać na terytorium Republiki Azerbejdżanu lub terytorium państw członkowskich bez wizy nie dłużej niż przez 90 dni w każdym 180-dniowym okresie.”.

Umowa nie obejmuje procedur delegowania dyplomatów do państw członkowskich. Zastosowanie ma zwyczajowa procedura akredytacji.

III. WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE DOKUMENTÓW PODRÓŻY

We wspólnej deklaracji załączonej do Umowy strony postanawiają, że Wspólny Komitet powinien oceniać wpływ poziomu zabezpieczeń odpowiednich dokumentów podróży na funkcjonowanie Umowy. W tym celu strony zgodnie postanowiły regularnie informować się nawzajem o środkach podejmowanych, aby zapobiegać mnożeniu dokumentów podróży oraz rozwijać techniczne aspekty zabezpieczeń dokumentów podróży, a także o środkach dotyczących procesu personalizacji wydawania dokumentów podróży.

IV. DANE STATYSTYCZNE

Aby umożliwić Wspólnemu Komitetowi skuteczne monitorowanie wykonania Umowy, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich przedkładają Komisji co sześć miesięcy dane statystyczne. W miarę możliwości powinny one obejmować w rozbiciu na poszczególne miesiące:

- liczbę decyzji odmownych w sprawie wydania wizy;
 - liczbę wydanych wiz wielokrotnego wjazdu;
 - okres ważności wiz wielokrotnego wjazdu;
 - liczbę wiz wydanych bez pobierania opłaty.
-

DECYZJA RADY (UE) 2018/312**z dnia 27 lutego 2018 r.****w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Iñiga de la SERNA HERNÁNDEZ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Concepción GAMARRA RUIZ-CLAVIJO, *Alcaldesa de Logroño*.*Artykuł 2*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2018 r.

W imieniu Rady
E. ZAHARIEVA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/313**z dnia 28 lutego 2018 r.****zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1149)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 i 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie i art. 6 ust. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽³⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2009/821/WE ⁽⁴⁾ ustanowiono wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych zgodnie z dyrektywami 91/496/EWG i 97/78/WE. Wykaz ten zamieszczono w załączniku I do wspomnianej decyzji.
- (2) Belgia poinformowała Komisję, że zatwierdzenie ośrodków inspekcyjnych Avia Partner i WFS w porcie lotniczym Bruksela-Zaventem powinno zostać ograniczone do produktów przechowywanych w pewnych kontrolowanych temperaturach. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/821/WE.
- (3) Zgodnie z sugestią Danii zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie Kopenhaga powinno zostać ograniczone wyłącznie do produktów pakowanych. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/821/WE.
- (4) Niemcy poinformowały Komisję, że wycofały zatwierdzenie w odniesieniu do produktów w punkcie kontroli granicznej w porcie lotniczym Hanower-Langenhagen. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/821/WE.
- (5) Irlandia poinformowała Komisję, że wycofała zatwierdzenie w odniesieniu do żywych zwierząt kopytnych w punkcie kontroli granicznej w porcie lotniczym Shannon. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/821/WE.
- (6) Hiszpania poinformowała Komisję, że zawiesiła zatwierdzenie punktu kontroli granicznej w porcie lotniczym Alicante w odniesieniu do żywych zwierząt i produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/821/WE.
- (7) Zgodnie z sugestią Hiszpanii należy dodać zatwierdzenie nowego ośrodka inspekcyjnego Alaire w punkcie kontroli granicznej w porcie lotniczym Madryt oraz przywrócić zatwierdzenie ośrodka inspekcyjnego Frigals w punkcie kontroli granicznej w porcie Vigo. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/821/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/821/WE z dnia 28 września 2009 r. ustalająca wykaz zatwierdzonych punktów kontroli granicznej, ustanawiająca niektóre zasady kontroli przeprowadzanych przez ekspertów weterynaryjnych Komisji oraz ustanawiająca jednostki weterynaryjne w systemie TRACES (Dz.U. L 296 z 12.11.2009, s. 1).

- (8) W załączniku II do decyzji 2009/821/WE ustanowiono wykaz jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES).
- (9) W związku z informacjami otrzymanymi od Chorwacji należy wprowadzić pewne zmiany do wykazu jednostek lokalnych w systemie TRACES w odniesieniu do tego państwa członkowskiego. Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/821/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lutego 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w części dotyczącej Belgii wpis dotyczący portu lotniczego Bruksela-Zaventem otrzymuje brzmienie:

„Brussel-Zaventem Bruxelles-Zaventem	BE BRU 4	A	Flight Care 2	NHC(2)	U, E, O
			Avia Partner	HC-T(2)	
			WFS	HC-T(CH)(2)	
			Swiss Port	HC(2)”	

b) w części dotyczącej Danii wpis dotyczący portu Kopenhaga otrzymuje brzmienie:

„København	DK CPH 1	P		HC(1)(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)”	
------------	----------	---	--	---------------------------------------	--

c) w części dotyczącej Niemiec wpis dotyczący portu lotniczego Hanower-Langenhagen otrzymuje brzmienie:

„Hannover- Langenhagen	DE HAJ 4	A			O(10)”
---------------------------	----------	---	--	--	--------

d) w części dotyczącej Irlandii wpis dotyczący portu lotniczego Shannon otrzymuje brzmienie:

„Shannon	IE SNN 4	A		HC(2), NHC(2)	E”
----------	----------	---	--	---------------	----

e) w części dotyczącej Hiszpanii wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący portu lotniczego Alicante otrzymuje brzmienie:

„Alicante	ES ALC 4	A		HC(2), NHC(2) (*)	O(10) (*)”
-----------	----------	---	--	-------------------	------------

(ii) wpis dotyczący portu lotniczego Madryt otrzymuje brzmienie:

„Madrid	ES MAD 4	A	Iberia	HC-T(FR)(2)(*), HC-NT(2)(*), NHC(2)	U, E, O
			Swissport	HC(2), NHC(2)	O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			WFS: World Wide Flight Services	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT	O
			Alaire	HC-T(2)”	

(iii) wpis dotyczący portu Vigo otrzymuje brzmienie:

„Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Fandicosta (*)	HC-T(FR)(2)(3) (*)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)”	

2) w załączniku II w części dotyczącej Chorwacji wpisy otrzymują brzmienie:

„HR00001	BJELOVAR
HR00007	GRAD ZAGREB
HR00002	VUKOVAR
HR00003	PULA
HR00009	ŠIBENIK
HR00008	SLAVONSKI BROD
HR00004	SPLIT
HR00005	VARAŽDIN
HR00006	ZAGREB
HR00010	KARLOVAC
HR00011	SISAK
HR00012	VIROVITICA”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/314**z dnia 1 marca 2018 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 1401)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/247 ⁽³⁾ została przyjęta w związku z wystąpieniem ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 w kilku państwach członkowskich („zainteresowane państwa członkowskie”) oraz ustanowieniem obszarów zapowietrzonych i zagrożonych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 2005/94/WE ⁽⁴⁾.
- (2) W decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 przewiduje się, że obszary zapowietrzzone i zagrożone ustanowione przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE powinny obejmować co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzzone i zagrożone w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej. Decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 stanowi również, że środki, które mają być stosowane na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych, przewidziane w art. 29 ust. 1 i art. 31 dyrektywy 2005/94/WE, muszą być utrzymane przynajmniej do dat określonych w odniesieniu do tych obszarów w załączniku do wspomnianej decyzji wykonawczej.
- (3) Od daty jej przyjęcia decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 była kilkakrotnie zmieniana w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do grypy ptaków. W szczególności decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 została zmieniona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/696 ⁽⁵⁾ w celu ustanowienia zasad wysyłania przesyłek zawierających jednodniowe pisklęta z obszarów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247. Wprowadzając tę zmianę, uwzględniono fakt, że w porównaniu do innych produktów drobiowych jednodniowe pisklęta stwarzają bardzo niskie ryzyko rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (4) Decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 została następnie zmieniona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/1841 ⁽⁶⁾ w celu wzmocnienia środków zwalczania choroby mających zastosowanie tam, gdzie istnieje podwyższone ryzyko rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków. W związku z tym decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 przewiduje obecnie ustanowienie na poziomie unijnym obszarów buforowych (dalszych stref zamkniętych) w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 16 ust. 4 dyrektywy 2005/94/WE, w związku z wystąpieniem ogniska lub ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz okres obowiązywania środków, które mają być stosowane na tych obszarach. Decyzja wykonawcza (UE) 2017/247 określa obecnie również zasady dotyczące wysyłania żywego drobiu, piskląt jednodniowych i jaj wylęgowych z obszarów buforowych do innych państw członkowskich, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków. Decyzją wykonawczą (UE) 2017/1841 zmieniono również art. 5 decyzji wykonawczej (UE) 2017/247, aby przedłużyć okres stosowania tego aktu do dnia 31 maja 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/247 z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 36 z 11.2.2017, s. 62).⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/696 z dnia 11 kwietnia 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 101 z 13.4.2017, s. 80).⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1841 z dnia 10 października 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 261 z 11.10.2017, s. 26).

- (5) Ponadto załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 był wielokrotnie zmieniany głównie w celu uwzględnienia zmian granic obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez zainteresowane państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (6) Załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/2412 ⁽¹⁾ po powiadomieniu przez Niderlandy i Włochy o wystąpieniu ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w tych państwach członkowskich. Wspomniane państwa członkowskie powiadomiły także Komisję o tym, że w następstwie wystąpienia ognisk tej choroby należycie wprowadziły niezbędne środki wymagane zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzone i zagrożone wokół zakażonych gospodarstw drobiarskich.
- (7) Od czasu ostatniej zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 wprowadzonej decyzją wykonawczą (UE) 2017/2412 Niderlandy powiadomiły Komisję o wystąpieniu nowego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N6 w gospodarstwie drobiarskim w prowincji Groningen na północy tego państwa członkowskiego. Niderlandy powiadomiły także Komisję o tym, że w następstwie niedawnego wystąpienia tego ogniska wprowadziły niezbędne środki wymagane zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w tym ustanowiły obszary zapowietrzone i zagrożone wokół zakażonego gospodarstwa drobiarskiego.
- (8) Komisja we współpracy z Niderlandami zbadała te środki i stwierdziła, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych wyznaczone przez właściwy organ w tym państwie członkowskim znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstwa drobiarskiego, w którym potwierdzono wystąpienie ogniska choroby.
- (9) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest szybkie określenie na poziomie Unii, we współpracy z Niderlandami, obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych w tym państwie członkowskim, zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE, w następstwie niedawnego wystąpienia ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w tym państwie członkowskim.
- (10) Należy zatem zaktualizować decyzję wykonawczą (UE) 2017/247, aby uwzględnić uaktualnioną sytuację epidemiologiczną w Niderlandach w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków. W szczególności w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 należy dodać nowe wpisy dotyczące obszarów zapowietrzonych i zagrożonych w Niderlandach, które to obszary obecnie podlegają ograniczeniom zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (11) Należy zatem zmienić załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247, aby zaktualizować podział na obszary na poziomie Unii w celu uwzględnienia obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych w Niderlandach zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE w następstwie niedawnego wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków w tym państwie członkowskim oraz czasu trwania ograniczeń mających na nich zastosowanie.
- (12) Ponadto, biorąc pod uwagę potwierdzenie niedawnego wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków w Niderlandach i utrzymujące się ryzyko wystąpienia kolejnych ognisk tej choroby w Unii, które mogą utrzymywać się przez dłuższy czas nawet w miesiącach letnich, środki określone w tej decyzji wykonawczej powinny nadal obowiązywać do końca roku. Należy zatem przedłużyć okres stosowania decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2017/247.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 datę „31 maja 2018 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2018 r.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2412 z dnia 20 grudnia 2017 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 342 z 21.12.2017, s. 29).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2017/247 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A wpis dotyczący Niderlandów otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie: Niderlandy

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
W prowincji Groningen	
— Vanaf de kruising van Heirweg (Visvliet) en de N355, de N355 volgend in oostelijke richting tot aan de Bosscherweg. — De Bosscherweg volgend in noordelijke richting tot aan de Westerwaarddijk. — De Westwaarddijk volgend in oostelijke richting overgaand in de Oosterwaarddijk overgaand in zuidelijke richting tot aan de Pamaweg. — De Pamaweg volgend in oostelijke richting tot aan de Heereburen. — De Heereburen volgend in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting tot aan de Frijtumerweg. — De Frijtumerweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Balmahuisterweg. — De Balmahuisterweg volgend in zuidelijke richting tot aan de N355. — De N355 volgend in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Van Starkenborghkanaal ZZ. — De Van Starkenborghkanaal ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Hoendiep Oostzijde. — De Hoendiep Oostzijde volgend in zuidelijke richting tot aan de Niekerkerdiep ZZ. — De Niekerkerdiep ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Millinghaweg. — De Millinghaweg volgend in zuidelijke richting overgaand in de Fanerweg tot aan de Maarsdijk. — De Maarsdijk volgend in westelijke richting overgaand in noordelijke richting tot aan de N980. — De N980 volgend in zuidelijke richting overgaand in westelijke richting tot aan de De Noord. — De De Noord volgend in noordelijke richting tot aan de Caspar Roblesdijk. — De Caspar Roblesdijk volgend in westelijke richting tot aan de De Wieren. — De De Wieren volgend in noordelijke richting tot aan de Abel Tasmanweg. — De Abel Tasmanweg volgend in westelijke richting tot aan de Stationsweg. — De Stationsweg volgend in noordelijke richting tot aan de Heirweg. — De Heirweg volgend in oostelijke richting tot aan de kruising met de N355.	29.3.2018”

2) w części B wpis dotyczący Niderlandów otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie: Niderlandy

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
W prowincji Groningen	
— Vanaf de kruising van de Kuipersweg en de N355 (Buitenpost), de N355 volgen in oostelijke richting tot aan de Steenharts. — De Steenharst volgend in noordelijke richting tot aan de Zevenhuisterweg. — De Zevenhuisterweg volgend in west noordelijke richting tot aan de Hesseweg. — De Hesseweg volgend in oostelijke richting tot aan de Brongersmaweg. — De Brongersmaweg volgend in noordelijke richting tot aan de Foijingaweg. — De Foijingaweg volgend in oostelijke richting tot aan de Wester-Nieuwkruisland. — De Wester-Nieuwkruisland volgend in noordelijke richting tot aan de Kwelderweg. — De Kwelderweg volgend in oostelijke richting tot aan de W. van der Ploegweg. — De W. van der Ploegweg volgend in noordelijke richting tot aan de Hooge Zuidwal. — De Hooge Zuidwal volgend in oostzuidelijke richting tot aan de N388. — De N388 volgend in noordelijke richting tot aan de Stationsstraat. — De Stationsstraat volgend in noordoostelijke richting tot aan het Hunsingokanaal (Water). — Het Hunsingokanaal (Water) volgend in oostelijke richting tot aan de Kanaalstraat. — De Kanaalstraat volgend in oostzuidelijke richting tot aan de Hoofdstraat. — De Hoofdstraat volgend in noordelijke richting tot aan de Vlakkeriet. — De Vlakkeriet volgend in oostelijke richting tot aan de Kattenburgerweg. — De Kattenburgerweg volgend in noordelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Zuurdijksterweg. — De Zuurdijksterweg volgend in oostelijke richting tot aan de N983. — De N983 volgend in zuidelijke richting tot aan het Reitdiep (Water). — Het Reitdiep (Water) volgend in oostelijke richting tot aan het Aduarderdiep (Water) — Het Aduarderdiep (Water) volgend in zuidelijke richting tot aan het van Starkenborgh Kanaal (Water). — Het Starkenborgh Kanaal (Water) volgend in oostelijke richting tot aan de Gaaikemadijk. — De Gaaikemadijk volgend in zuidelijke richting tot aan de N355. — De N355 volgend in oostelijke richting tot aan de N977. — De N977 volgend in zuidelijke richting tot aan de Hoendiep. — De Hoendiep volgend in westelijke richting tot aan de Roderwolderdijk. — De Roderwolderdijk volgend in zuidelijke richting tot aan de A7. — De A7 volgend in westelijke richting tot aan de Matsloot. — De Matsloot volgend in zuidelijke richting tot aan de Sandebuurt. — De Sandebuurt volgend in westelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Sandebuursedijk. — De Sandebuursedijk volgend in westelijke richting tot aan de Aan De Vaart.	29.3.2018

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
— De Aan de Vaart volgend in zuidelijke richting tot aan de Damweg. — De Damweg volgend in westelijke richting overgaand in de Turfweg tot aan de N372. — De N372 volgend in west noordelijke richting tot aan de Van Panhuijslaan. — De Van Panhuijslaan volgend in zuidelijke richting tot aan de Lindensteinlaan. — De Lindensteinlaan volgend in westelijke richting tot aan de Auwemalaan. — De Auwemalaan volgend in zuidelijke richting tot aan de Pastoor Hopperlaan. — De Pastoor Hopperlaan volgend in westelijke richting overgaand in de Veenderij tot aan de Turfring. — De Turfring volgend in zuidelijke richting overgaand in westelijke richting tot aan de Tolbertervaart. — De Tolbertervaart volgend in zuidelijke richting tot aan de N979. — De N979 volgend in westzuidelijke richting tot aan de Carolieweg. — De Carolieweg volgend in noordelijke richting overgaand in westelijke richting overgaand in de Grouwweg tot aan de Jonkersweg. — De Jonkersweg volgend in noordelijke richting tot aan de Nieuweweg. — De Nieuweweg volgend in westelijke richting overgaand in de Kruisweg tot aan de N980. — De N980 volgend in noordelijke richting tot aan de Leidijk. — De Leidijk volgend in westelijke richting tot aan de Zuiderweg. — De Zuiderweg volgend in westelijke richting tot aan de Oude Dijk. — De Oude Dijk volgend in noordelijke richting tot aan de N981. — De N981 volgend in westelijke richting tot aan de N358. — De N358 volgend in noordelijke richting overgaand in Lutkepost overgaand in de Kuipersweg tot aan de kruising met de N355.	
— Vanaf de kruising van Heirweg (Visvliet) en de N355, de N355 volgend in oostelijke richting tot aan de Bosscherweg. — De Bosscherweg volgend in noordelijke richting tot aan de Westerwaarddijk. — De Westwaarddijk volgend in oostelijke richting overgaand in de Oosterwaarddijk overgaand in zuidelijke richting tot aan de Pamaweg. — De Pamaweg volgend in oostelijke richting tot aan de Heereburen. — De Heereburen volgend in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting tot aan de Frijtumerweg. — De Frijtumerweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Balmahuisterweg. — De Balmahuisterweg volgend in zuidelijke richting tot aan de N355. — De N355 volgend in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Van Starckenborghkanaal ZZ. — De Van Starckenborghkanaal ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Hoendiep Oostzijde. — De Hoendiep Oostzijde volgend in zuidelijke richting tot aan de Niekerkerdiep ZZ. — De Niekerkerdiep ZZ volgend in westelijke richting tot aan de Millinghaweg. — De Millinghaweg volgend in zuidelijke richting overgaand in de Fanerweg tot aan de Maarsdijk. — De Maarsdijk volgend in westelijke richting overgaand in noordelijke richting tot aan de N980.	29.3.2018"

Obszar obejmujący:	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
— De N980 volgend in zuidelijke richting overgaand in westelijke richting tot aan de De Noord. — De De Noord volgend in noordelijke richting tot aan de Caspar Roblesdijk. — De Caspar Roblesdijk volgend in westelijke richting tot aan de De Wieren. — De De Wieren volgend in noordelijke richting tot aan de Abel Tasmanweg. — De Abel Tasmanweg volgend in westelijke richting tot aan de Stationsweg. — De Stationsweg volgend in noordelijke richting tot aan de Heirweg. — De Heirweg volgend in oostelijke richting tot aan de kruising met de N355.	

ZALECENIA

ZALECENIE RADY WSPÓŁPRACY UE–ARMENIA NR 1/2017

z dnia 20 listopada 2017 r.

w sprawie priorytetów partnerstwa UE–Armenia [2018/315]

RADA WSPÓŁPRACY UE–ARMENIA,

uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w szczególności jej art. 78,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”), została podpisana w dniu 22 kwietnia 1996 r. i weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r.
- (2) Zgodnie z art. 78 Umowy Rada Współpracy może opracowywać odpowiednie zalecenia dla osiągnięcia celów Umowy.
- (3) Zgodnie z art. 95 ust. 1 Umowy Strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym wymagane do wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z Umowy i zapewniają, aby osiągnięte zostały cele określone w Umowie.
- (4) W ramach przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa zaproponowano nowy etap współpracy z partnerami, przewidujący zwiększenie poczucia odpowiedzialności po obydwu stronach.
- (5) Unia i Armenia postanowiły umocnić swoje partnerstwo, uzgadniając zestaw priorytetów na okres 2017–2020 w celu wsparcia i wzmocnienia odporności i stabilności Armenii.
- (6) Strony Umowy uzgodniły w związku z tym treść priorytetów partnerstwa UE–Armenia, które będą wspierać realizację Umowy, ze szczególnym naciskiem na współpracę w ustalonych wspólnych obszarach zainteresowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł 1

Rada Współpracy zaleca, aby Strony realizowały priorytety partnerstwa UE–Armenia określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2017 r.

W imieniu Rady Współpracy

Unia Europejska
F. MOGHERINI

Republika Armenii
E. NALBANDIAN

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 9.9.1999, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

PRIORYTETY PARTNERSTWA MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A ARMENIĄ

I. KONTEKST

Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony („umowa o partnerstwie i współpracy”), została podpisana 22 kwietnia 1996 r. i weszła w życie 1 lipca 1999 r. 27 lutego 2017 r. UE i jej państwa członkowskie, z jednej strony, i Armenia, z drugiej strony, zakończyły negocjacje w sprawie **umowy o kompleksowym i wzmocnionym partnerstwie**; tekst umowy jest obecnie finalizowany i przygotowywany do podpisu. **Priorytety partnerstwa między UE a Armenią** mają ułatwić współpracę między partnerami m.in. w kontekście nowej umowy. Mają też umożliwić zacieśnienie stosunków między UE a Armenią i dalsze promowanie uniwersalnych wartości oraz stabilności, odporności, bezpieczeństwa i dobrobytu, w oparciu o demokrację, prawa człowieka, praworządność, trwały wzrost gospodarczy i otwartość. Priorytety te są spójne z priorytetami określonymi przez **Republikę Armenii** i UE, w tym priorytetami określonymi w ramach przeglądu **europejskiej polityki sąsiedztwa** (EPS) ⁽¹⁾. Priorytety partnerstwa są zgodne z zasadami współodpowiedzialności i różnicowania, a ich podstawą są cztery priorytety ⁽²⁾ wspólnie uzgodnione na **szczyście** Partnerstwa Wschodniego w **Rydze** w 2015 r., i zatwierdzone przez obie strony – jako ramy przyszłych działań – na posiedzeniu ministrów spraw zagranicznych Partnerstwa Wschodniego w maju 2016 r. Ponadto priorytety partnerstwa są zgodne z **celami zrównoważonego rozwoju (2030)** i **porozumieniem** klimatycznym z **Paryża z 2015 r.**, a także z przyjętymi w tym kontekście zobowiązaniami w zakresie stabilności gospodarczej, zrównoważenia środowiskowego i zrównoważonego rozwoju społecznego oraz w zakresie zmiany klimatu.

UE i Armenia mają wspólne **interesy** i wspólne **wartości**, w szczególności w kontekście zaangażowania Armenii w reformy gospodarcze i polityczne, jak również współpracy regionalnej, w tym w ramach Partnerstwa Wschodniego. Dzięki **nowej kompleksowej umowie** **stosunki dwustronne zyskają na nowo ukształtowaną podstawę prawną**; umowę należy wykorzystać jako impuls do zacieśnienia stosunków między UE a Armenią, także poprzez uzgodnienie priorytetów partnerstwa. Te nowe nadrzędne ramy i priorytety współpracy będą opierać się na **wspólnym dążeniu** do zwiększenia naszego zaangażowania, z uwzględnieniem innych zobowiązań międzynarodowych UE i Armenii.

Priorytety partnerstwa bazują na wcześniejszej owocnej współpracy, prowadzonej między innymi przy wdrażaniu **planu działania w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa**, który zostanie przez te priorytety zastąpiony. Powinny one posłużyć do ustalenia harmonogramu regularnych spotkań w ramach dialogu politycznego oraz dialogów sektorowych, jak określono w nowej umowie, która stanowić będzie również ramy wdrażania i monitorowania priorytetów.

Przyszła współpraca finansowa UE z Armenią i związane z tym programowanie, w szczególności kolejne jednolite ramy wsparcia dla Armenii na lata 2017–2020, będą opierać się na tych priorytetach partnerstwa.

II. PRIORYTETY

Priorytety partnerstwa są odzwierciedleniem **wspólnych interesów** i skupiają się na tych obszarach, w których współpraca przynosi obopólną korzyść. Armenia i UE będą w dalszym ciągu dążyć do osiągnięcia podstawowych celów w zakresie wspierania stabilności regionalnej w oparciu o **wspólne wartości** i silne zaangażowanie na rzecz demokracji i praw człowieka. Społeczeństwo obywatelskie odgrywa ważną rolę w kontekście Partnerstwa Wschodniego, a UE i Armenia będą dalej ułatwiać jego zaangażowanie w realizację tych priorytetów. **Współpraca gospodarcza** na rzecz trwałego **wzrostu** ma ogromne znaczenie dla obu stron i w tym kontekście przeanalizujemy wszystkie możliwości poprawy otoczenia biznesowego. Szybszy i bardziej sprzyjający włączeniu społecznemu wzrost gospodarczy będzie wymagać budowania w instytucjach publicznych odpowiednich umiejętności i kapitału ludzkiego oraz dalszej poprawy zarządzania i lepszych połączeń infrastrukturalnych. Rozwiązanie tych kwestii stworzy sprzyjające warunki dla ściślejszej współpracy w najważniejszych sektorach i dla zwiększonej mobilności, **z korzyścią dla obywateli** zarówno w UE, jak i w Armenii. Priorytety są ze sobą powiązane i wzajemnie się uzupełniają. Każdy priorytetowy obszar tematyczny obejmuje kilka elementów **wielodyscyplinarnego** i **przekrojowego** podejścia, które jest konieczne do osiągnięcia przedmiotowego celu. Mowa tu m.in. o wspólnym i aktywnym udziale w forach współpracy wielostronnej, w tym w ramach Partnerstwa Wschodniego.

⁽¹⁾ 18.11.2015, JOIN(2015) 50 final.

⁽²⁾ Zob. cztery nagłówki w części II. Priorytety.

1. Wzmacnianie instytucji i dobrych rządów

UE i Armenia są zdecydowane dalej współpracować w celu propagowania **praw człowieka i praworządności** oraz **podstawowych wolności**. Będą razem dążyć do ciągłego usprawniania armeńskiej administracji publicznej, zapewnienia dobrych rządów i skutecznego funkcjonowania sądownictwa, zintensyfikują walkę z korupcją oraz będą wzmacniać społeczeństwo obywatelskie. **Równouprawnienie płci, kwestie środowiskowe i społeczne** będą uwzględniane we wszystkich obszarach.

Nacisk zostanie położony na wdrażanie i egzekwowanie stosownych aktów prawnych, w tym **nowej konstytucji**. **Reforma ordynacji wyborczej**, uzgodniona we wrześniu 2016 r. na podstawie, między innymi, zaleceń Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz funkcjonującego przy tej organizacji Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka, obowiązuje od dnia wyborów parlamentarnych z 2 kwietnia 2017 r. Strony będą również dążyły do dalszego tworzenia **korzystnych warunków dla społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji zrzeszających partnerów społecznych**, i do włączenia ich w proces decyzyjny. Ustanowienie priorytetów partnerstwa skonsultowano ze społeczeństwem obywatelskim, które odegra także ważną rolę, gdyż będzie uczestniczyć w monitorowaniu ich realizacji.

Strony zamierzają zwiększyć wysiłki na rzecz **reformy administracji publicznej**, w tym władz lokalnych i **organów ścigania**. Szczególny nacisk położony zostanie na praworządność, propagowanie niezawisłości władzy sądowniczej, dostęp do wymiaru sprawiedliwości i prawo do rzetelnego procesu sądowego. Reforma ta rozpocznie się od określenia strategicznych ram reformy administracji publicznej. Celem naszej współpracy jest zapewnienie większej rozliczalności i skuteczności rządu za pomocą środków obejmujących nowoczesne, uwzględniające aspekt płci zarządzanie zasobami ludzkimi i powszechne korzystanie z **e-administracji**, w tym w sektorze ochrony zdrowia. Opracowywanie i ocena strategii będą opierać się na jednoznacznych dowodach dostarczanych przez, między innymi, wysokiej jakości organ statystyczny.

Walka z korupcją będzie centralnym elementem reformy administracyjnej oraz krajowych działań na rzecz wzmocnienia praworządności. Współpraca będzie koncentrować się zarówno na wzmocnieniu organów antykorupcyjnych i przeglądzie przepisów, w szczególności dotyczących systemu zamówień publicznych i systemu deklaracji majątkowych w celu zapewnienia ich właściwego wdrożenia, jak i na zarządzaniu funkcjami publicznymi w obszarach najważniejszych z punktu widzenia m.in. gospodarki (zamówienia publiczne, cła, zezwolenia) w celu zapewnienia wysokich standardów etycznych i zapobiegania konfliktom interesów. Strony wdrażają pomoc zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami i współpracują w zakresie ochrony interesów finansowych UE i Armenii zgodnie z odnośnymi postanowieniami umowy o kompleksowym i wzmocnionym partnerstwie.

Celem **współpracy w sektorze bezpieczeństwa** będzie zwiększenie rozliczalności podmiotów odpowiedzialnych za kwestie bezpieczeństwa oraz rozwiązywanie wspólnych problemów w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną, narkotykami i terroryzmem, w tym finansowaniem terroryzmu i praniem pieniędzy, za pomocą środków, które nie naruszają przepisów dotyczących sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa określonych w poszczególnych umowach regulujących stosunki między UE a Armenią. Dalsza modernizacja zarządzania granicami przyczyni się zarówno do zwiększenia bezpieczeństwa kraju i regionu, jak i do rozwoju gospodarczego, gdyż ułatwi legalną wymianę. Strony będą także współpracować w zakresie odzyskiwania mienia pochodzącego z działalności przestępczej poprzez rozwój armeńskich ram prawnych i utworzenie pełnoprawnego biura ds. odzyskiwania mienia.

2. Rozwój gospodarczy i możliwości rynkowe

Wspólnym celem stron jest zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu rozwój gospodarczy Armenii. Trwały wzrost wymaga solidnych polityk gospodarczych zapewniających stabilność makroekonomiczną i finansową. Należy m. in. stale prowadzić zrównoważoną politykę budżetową, a jednocześnie zapewniać utrzymanie kapitału i wydatków społecznych oraz umocnienie buforów chroniących przed wstrząsami zewnętrznymi. **Zarządzanie finansami publicznymi** (które jest istotne zarówno w kontekście rządów i demokracji, jak i rozwoju gospodarczego) będzie zgodne z najlepszymi praktykami międzynarodowymi. Nadzór bankowy zostanie dodatkowo wzmocniony zgodnie z międzynarodowymi normami i najlepszymi praktykami, aby zwiększyć niezawodność i odporność sektora finansowego. Modernizacja i zreformowanie administracji celnej i podatkowej, w tym współpraca międzynarodowa oraz intensywniejsze zwalczanie oszustw, przyczynią się do skuteczniejszego poboru dochodów.

Poprawa otoczenia biznesowego jest jednym z podstawowych warunków rozwoju gospodarczego. Dalsze uproszczenie procedur administracyjnych i ograniczenie kosztów administracyjnych, poprawa dostępu do finansowania dla małych i średnich przedsiębiorstw (**MŚP**) w warunkach stabilnego i zróżnicowanego rynku finansowego, a także wzmocnienie ochrony i skuteczniejsze egzekwowanie praw własności będą głównymi obszarami działań w tym względzie. Silne organizacje wsparcia przedsiębiorczości i stowarzyszenia przedsiębiorców będą wspomagać podmioty gospodarcze, tak aby mogły one wykorzystywać nowe możliwości i aktywniej uczestniczyć w kształtowaniu polityki gospodarczej. UE i Armenia będą dążyły do wzmocnienia zdolności armeńskich przedsiębiorstw do udziału w międzynarodowych łańcuchach wartości, tworzonych przez podmioty gospodarcze zarówno z UE, jak i z Armenii, co sprzyjać będzie transferowi technologii i wiedzy. Organizacje wsparcia przedsiębiorczości mają decydujące znaczenie w tym kontekście, a wsparcie ze strony UE w zakresie kojarzenia przedsiębiorstw armeńskich i europejskich może stanowić impuls do działań na szczeblu krajowym. Udział Armenii w międzynarodowych łańcuchach wartości może obejmować bezpośrednie inwestycje zagraniczne, które mogą także ten udział wzmocnić i przyspieszyć, co może przyczynić się do

budowania i wzmocnienia zdolności i kompetencji lokalnych; w tym celu konieczne jest ulepszenie ram inwestycyjnych poprzez zwiększenie ich przejrzystości, wiarygodności i skuteczności. Środowisko inwestycyjne sprzyjające przedsiębiorczości oznacza m.in. skuteczną konkurencję na rynkach produktów i usług, gwarantowaną przez silny, niezależny organ ochrony konkurencji działający według najwyższych standardów etycznych, dysponujący skutecznym mechanizmem egzekwowania przepisów prawa ochrony konkurencji oraz zapewniający skuteczną ochronę praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych. Ułatwianie prowadzenia działalności gospodarczej zostanie uwzględnione we wszystkich politykach, co będzie miało zasadnicze znaczenie dla pobudzania wzrostu gospodarczego. Nowoczesne polityki zatrudnienia i polityka społeczna będą niezbędne do zapewnienia, by rozwój gospodarczy sprzyjał włączeniu społecznemu i przyczyniał się do poprawy dobrobytu wszystkich obywateli Armenii. Potrzebne będą w związku z tym właściwe instytucje zapewniające skuteczny nadzór nad warunkami pracy, w tym bezpieczeństwem i higieną pracy.

Ważne jest, aby wdrożyć ogólną strategię rozwoju Armenii, jak również strategię dotyczące określonych sektorów i dziedzin (strategia dotycząca MŚP, zalecenia z oceny programu „Small Business Act”, strategia promowania eksportu, rozwój obszarów wiejskich itp.) oraz brać aktywny udział w programie UE na rzecz MŚP (COSME) i programie w zakresie badań naukowych i innowacji („Horyzont 2020”), a także modernizować otoczenie regulacyjne i infrastrukturę technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), w pełni wykorzystując wsparcie UE w tych dziedzinach.

Propagowanie **gospodarki cyfrowej**, także poprzez zbliżenie środowiska cyfrowego Armenii do jednolitego rynku treści cyfrowych UE, przyczyni się do modernizacji gospodarki i społeczeństwa Armenii.

Monitorując wdrażanie tych strategii, należy prowadzić dialog publiczno-prywatny i konsultacje z właściwymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, w tym z organizacjami zrzeszającymi partnerów społecznych.

Zielona gospodarka to ważny pro wzrostowy czynnik zrównoważonego rozwoju. **Kwestie związane z ochroną środowiska, w tym zmiana klimatu, zostaną uwzględnione** we wszystkich odpowiednich politykach.

UE i Armenia nawiązały skuteczną współpracę w dziedzinie **rolnictwa, rozwoju regionalnego i rozwoju obszarów wiejskich** w celu wspierania rozwoju grup producentów rolnych i łańcuchów wartości dodanej w całej Armenii. O ile rolnictwo i produkcja rolna na własne potrzeby stwarzają nowe możliwości w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego i zatrudnienia nieformalnego, ważne jest dalsze rozwijanie konkurencyjności tego sektora, w tym poprzez budowanie zdolności i dostęp do finansowania. Bazując na dotychczasowych osiągnięciach i koordynując podejmowane działania z reformą administracji publicznej na wszystkich szczeblach, strony będą nadal zwiększać spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną **we wszystkich regionach**.

3. Jakość sieci połączeń, efektywność energetyczna, działania w zakresie środowiska i klimatu

Jako kraj położony w głębi lądu Armenia musi przezwyciężyć trudności związane z jakością swojej sieci połączeń. Na terenie kraju niektóre obszary cierpią z powodu oddalenia i ograniczonych połączeń z ośrodkami działalności gospodarczej, politycznej i społecznej. Współpraca z UE i z innymi krajami Partnerstwa Wschodniego, w szczególności z Gruzją, w wyżej wymienionych dziedzinach może przyczynić się do złagodzenia skutków położenia geograficznego kraju.

Dzięki poprawie możliwości biznesowych, połączeń transportowych, logistycznych i w obrębie łańcuchów wartości oraz lepszej sieci połączeń wewnętrznych i transgranicznych zwiększyłby się potencjał wzrostu gospodarczego Armenii. Transport drogowy, kolejowy i lotniczy to główne rodzaje transportu w Armenii. Jako że głównymi partnerami handlowymi Armenii są UE, Rosja i Chiny, do transportu towarowego wykorzystuje się zazwyczaj przewozy promowo-kolejowe z portów Gruzji. Strony będą współpracować w celu wprowadzenia szybkich procedur odprawy celnej na granicach, gdyż procedury te mają zasadnicze znaczenie dla wszystkich środków transportu i pozwalają uniknąć kosztownych opóźnień.

Strony będą również współpracować w ramach **rozszerzonej bazowej transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T)** w oparciu o jasno określone priorytety, w celu poprawy dostępu Armenii do rynków międzynarodowych. Propagowana będzie także współpraca w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, obejmująca zarówno infrastrukturę, jak i aspekty polityki. Inwestycje w infrastrukturę powinny być przyjazne dla środowiska i odporne na zmiany klimatu.

W celu zapewnienia skutecznych połączeń i rozwoju rynku poza bezpośrednim sąsiedztwem ważne jest, aby kontynuować reformę lotnictwa cywilnego, ostatecznie doprowadzając do zawarcia **umowy lotniczej** z UE.

Dobre zarządzanie w dziedzinie środowiska (zwłaszcza stosowanie ocen oddziaływania na środowisko, strategicznych ocen skutków, dostęp do informacji dotyczących środowiska oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska) **oraz włączanie działań na rzecz środowiska i klimatu do odnośnych dziedzin polityki** stworzą solidne podstawy zrównoważonego rozwoju. Zobowiązania w dziedzinie środowiska naturalnego uwzględnione w nowej umowie będą stanowiły podstawę odpowiednich reform. Zwiększona **efektywność**

energetyczna przyniesie szybkie, znaczące i trwałe oszczędności, a równocześnie ułatwi **przechodzenie** na gospodarkę niskoemisyjną i odporną na zmianę klimatu; w sektorze mieszkaniowym takie działania mogą być powiązane z pracami Porozumienia Burmistrzów. Dopóki energia jądrowa będzie wykorzystywana do utrzymania odpowiedniego poziomu dostaw energii w Armenii, niezbędne jest zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego: standardy Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) oraz unijne normy i praktyki, o których mowa w umowie o kompleksowym i wzmocnionym partnerstwie, posłużą jako podstawa działań.

Niezawodne i przystępne cenowo dostawy energii to warunek konieczny dla funkcjonowania nowoczesnego społeczeństwa, a ograniczanie ich wpływu na środowisko i klimat jest niezbędne dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju. Poprawa efektywności energetycznej i efektywnego gospodarowania zasobami, w tym w sektorze mieszkaniowym, oraz większe wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych przyczyni się do osiągnięcia tego celu poprzez wdrożenie najnowszych przepisów w dziedzinie efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii i rynku energii elektrycznej. Cele te mogą również być realizowane za pośrednictwem zamówień publicznych na usługi i infrastrukturę.

Bezpieczeństwo energetyczne można również zwiększyć poprzez poprawę i nasilenie połączeń z państwami sąsiadującymi. Dalszy aktywny udział Armenii w wielostronnej współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego będzie miał kluczowe znaczenie dla identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które mogłyby skorzystać ze wsparcia finansowego UE. Zwiększenie efektywności energetycznej i promowanie energii ze źródeł odnawialnych poprzez budowanie potencjału oraz określenie jasnych priorytetów w zakresie inwestycji ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i bezpieczeństwa w Armenii.

Wreszcie, zamknięcie i bezpieczna likwidacja elektrowni jądrowej w Mecamorze oraz wczesne przyjęcie odpowiedniego planu działania w tym zakresie pozostaje jednym z kluczowych celów, z uwzględnieniem potrzeby zastąpienia oferowanych przez tę elektrownię zdolności nowymi zdolnościami, tak aby zapewnić bezpieczeństwo energetyczne Armenii i warunki dla zrównoważonego rozwoju.

4. Mobilność i kontakty międzyludzkie

Strony będą współpracować w celu ułatwienia mobilności obywateli, poszerzając zakres kontaktów międzyludzkich, w tym w drodze działań skierowanych do młodzieży, studentów, naukowców, artystów, podmiotów działających w dziedzinie kultury i przedsiębiorców, ponownie potwierdzając, że większa mobilność obywateli obu stron w bezpiecznym i dobrze zarządzanym otoczeniu pozostają jednym z głównych celów oraz mając na uwadze rozpoczęcie z Armenią w stosownym czasie dialogu wizowego, pod warunkiem że zapewnione zostaną warunki dla dobrze zarządzanej i bezpiecznej mobilności, łącznie ze skutecznym wdrożeniem zawartych między stronami umów o ułatwieniach wizowych i o readmisji. Strony będą współpracować w zwalczaniu nielegalnej migracji, m.in. poprzez wdrożenie umowy o readmisji, propagując politykę zarządzania granicami oraz ramy prawne i operacyjne.

Zarządzanie przepływami migracyjnymi będzie odbywać się na podstawie umowy o ułatwieniach wizowych / umowy o readmisji. UE uznaje rolę Armenii w przyjmowaniu syryjskich uchodźców, co kwalifikuje to państwo do uzyskania wsparcia z regionalnego funduszu powierniczego UE w odpowiedzi na kryzys w Syrii. ⁽¹⁾

Sprostanie wyzwaniom związanym z globalnym rynkiem wymaga solidnego zestawu umiejętności na wszystkich szczeblach, czy to w przedsiębiorstwach, czy w administracji publicznej. Należy wzmocnić **wczesną edukację, szkolnictwo podstawowe, średnie i wyższe, a także kształcenie i szkolenie zawodowe** oraz współpracę między systemem kształcenia i szkolenia zawodowego a przedsiębiorstwami, tak aby w pełni przyczyniały się one do rozwijania tych umiejętności. Szczególną uwagę należy zwrócić na badania i **innowacje** po przyłączeniu się Armenii do programu „Horyzont 2020”.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2014) 9615 z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie utworzenia regionalnego funduszu powierniczego Unii Europejskiej w odpowiedzi na kryzys w Syrii (funduszu „Madad”).

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/697 z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji (EBC/2017/9)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 101 z dnia 13 kwietnia 2017 r.)

Strona 157, motyw 7:

zamiast: „(7) Opcje i swobody uznania dotyczące wyłączenia ekspozycji ze stosowania limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinny być stosowane w sposób spójny w stosunku do istotnych instytucji i mniej istotnych instytucji, aby stworzyć równe warunki konkurencji dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich, ograniczyć ryzyka koncentracji wynikające z określonych ekspozycji i zapewnić stosowanie w ramach SSM równych standardów minimalnych dla oceny przestrzegania warunków określonych w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia. Ograniczone powinny być w szczególności ryzyka koncentracji wynikające z obligacji zabezpieczonych podlegających warunkom art. 129 ust. 1, 3 i 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich lub gwarantowane przez te podmioty, gdzie należności te miałyby wagę ryzyka 20 % według rozdziału 2 tytuł II część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Dla ekspozycji wewnątrz grupy, w tym udziałów kapitałowych i udziałów innego rodzaju, należy zapewnić, aby decyzja o całkowitym wyłączeniu tych ekspozycji z zastosowania limitów dotyczących dużych ekspozycji była oparta na dokładnej ocenie zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (UE) 2016/445 (EBC/2016/4). Uzasadnione jest zastosowanie wspólnych kryteriów oceny, czy ekspozycja, w tym udziały kapitałowe i udziały innego rodzaju, wobec regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa jest stowarzyszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów są odpowiedzialne za rozliczenia środków pieniężnych w ramach sieci, odpowiada warunkom wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2016/445 (EBC/2016/4). Zastosowanie takie powinno zapewniać, aby istotne i mniej istotne instytucje stowarzyszone w tej samej sieci były traktowane w spójny sposób. Wykonanie opcji przewidzianej w art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sposób określony w niniejszych wytycznych powinno mieć zastosowanie jedynie, gdy dane państwo członkowskie nie wykonało opcji przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”,

powinno być: „(7) Opcje i swobody uznania dotyczące wyłączenia ekspozycji ze stosowania limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w art. 395 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinny być stosowane w sposób spójny w stosunku do istotnych instytucji i mniej istotnych instytucji, aby stworzyć równe warunki konkurencji dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich, ograniczyć ryzyka koncentracji wynikające z określonych ekspozycji i zapewnić stosowanie w ramach SSM równych standardów minimalnych dla oceny przestrzegania warunków określonych w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia. Ograniczone powinny być w szczególności ryzyka koncentracji wynikające z obligacji zabezpieczonych podlegających warunkom art. 129 ust. 1, 3 i 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i ekspozycje wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich lub gwarantowane przez te podmioty, gdzie należności te miałyby wagę ryzyka 20 % według rozdziału 2 tytuł II część trzecia rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Uzasadnione jest zastosowanie wspólnych kryteriów oceny, czy ekspozycja, w tym udziały kapitałowe i udziały innego rodzaju, wobec regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa jest stowarzyszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów są odpowiedzialne za rozliczenia środków pieniężnych w ramach sieci, odpowiada warunkom wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w załączniku do niniejszych wytycznych. Zastosowanie takie powinno zapewniać, aby istotne i mniej istotne instytucje stowarzyszone w tej samej sieci były traktowane w spójny sposób. Wykonanie opcji przewidzianej w art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sposób określony w niniejszych wytycznych powinno mieć zastosowanie jedynie, gdy dane państwo członkowskie nie wykonało opcji przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”.

Sprostowanie do wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/2249 z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (EBC/2016/34)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347 z dnia 20 grudnia 2016 r.)

Strona 43, art. 13:

zamiast: „2. W drodze wyjątku od przepisów art. 3 lit. b), art. 9 ust. 4, art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 2 w odniesieniu do wyceny instrumentów syntetycznych można stosować następującą metodę alternatywną”;

powinno być: „2. W drodze wyjątku od przepisów art. 3 ust. 2, art. 9 ust. 4, art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 2 w odniesieniu do wyceny instrumentów syntetycznych można stosować następującą metodę alternatywną”.

Sprostowanie do decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/2081 z dnia 10 października 2017 r. zmieniającej decyzję EBC/2007/7 w sprawie warunków uczestnictwa w systemie TARGET2-ECB (EBC/2017/30)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 295 z dnia 14 listopada 2017 r.)

Strona 89, art. 1:

zamiast: „1. Dodaje się art. 3a w brzmieniu”;

powinno być: „W decyzji EBC/2007/7 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 3a w brzmieniu”.

Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2379 z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania Kanady dotyczącego typowego poziomu emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 337 z dnia 19 grudnia 2017 r.)

Strona 87, załącznik tabela podtytuł ostatniej kolumny:

zamiast: „Kg CO₂eq/MJ FAME”;

powinno być: „g CO₂eq/MJ FAME”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL